

SAVITRI

Sri Aurobindo

Boek II Het Boek van de Wereldreiziger

**Canto V De Godheden van het Kleine
Leven**

Geschreven door Alok Pandey
Vertaald door Chris Duindam

BOEK TWEE

Het Boek van de Wereldreiziger

Canto Vijf De Godheden van het Kleine Leven

Openingsopmerkingen voor Boek Twee Canto V, en “Het Koninkrijk van het Kleine Leven “, p. 151

Openingsopmerkingen voor Boek Twee Canto V “De Godheden van het Kleine Leven“

Aswapati staat nu in het koninkrijk van het kleine leven. Hij heeft haar grenzen en energieën onderzocht en de invloed, die het brengt op het aardse leven. Nu werpt hij zijn yogische visie om de godheden te ontdekken, de vermogens en aspecten van de kosmische krachten, die van vanachter werken en het doeleinde, dat zij dienen in het grote schema van dingen.

Openingsopmerkingen

Ofschoon klein in termen van haar vermogens, heeft deze wereld een sterke greep op de materie en bijgevolg op al het leven, dat leeft door het vlees. Daarom werpt haar koninkrijk, ofschoon een smal klein hoekje in een grenzeloos bestaan, haar invloed ver en breidt wijd uit.

Rigide vormen

Als een vast en nauw vermogen met rigide vormen,
Zag hij het koninkrijk van het kleine leven,
Een ongelukkige uithoek in de eeuwigheid.

Hoe dichter het bewustzijn nabij de materie trekt, hoe meer de vormen beginnen te kristalliseren en rigide te worden. Deze nauwheid snijdt de uitgestrekte stromen af van heerlijkheid, maakt het leven ongelukkig, zoals in deze smalle kleine wereld.

Beschermd door Onwetendheid

Het leefde op de rand van het Idee,
Beschermd door Onwetendheid als in een omhulsel.

Dit aardse leven bewoog zich ver van de voortbrengende Zon, die geboorte geeft aan alle dingen, kan het Licht en het Vermogen niet dragen, dat staat achter de schepping. Het is er daarom vanaf afgeschermd door een dichte sluier van Onwetendheid, een harde korst, die binnenkomst weerstaat van Goddelijke krachten.

Schamele periferie van het zicht

Dan, in de hoop om het geheim van deze wereld te leren,
Spiedde hij over de schamele periferie van het zicht,
Om de Kracht, die haar bewoog en het Idee, dat schiep,
Los te maken van haar oppervlakkig heldere duisternis,
En kleinheid oplegde aan het Oneindige,

De heersende geest van zijn kleinigheid,
De goddelijke wet, die hem recht gaf om te bestaan,
Zijn claim op de Natuur en zijn behoefte in de Tijd.

Deze wereld van klein leven is grotendeels ondergedompeld in duisternis en het is niet gemakkelijk om in haar kern door te dringen en de vermogens en wezens te ontdekken, die erachter staan en het bewegen. Toch probeert Aswapati haar geheim te ontdekken, de wetten, die het besturen en haar rechtvaardiging in het totale schema van dingen.

Het beleg van de mist

Hij dompelde zijn blik in het beleg van de mist,
Die dit slecht verlichte in orde gebrachte continent
Omringde met de hemelen en zeeën van onwetendheid
En haar veilig hield van Waarheid en Zelf en Licht.

Terwijl hij zijn blik diep werpt in deze slecht verlichte duistere wereld, bedekt met de mist van dichte onwetendheid, die het weghoudt van de Waarheid en het Licht als een baby in de schoot of een zaad, dat ondergronds gezaaid wordt.

Visie's zonneklare vuurzee

Zoals wanneer een zoeklicht de Nacht's blinde borst doorsteekt
En verblijven en bomen en beelden van de mens verschijnen,
Alsof geopenbaard aan een oog in Nietsheid,
Werden alle verscholen dingen uit hun sluier getrokken
En omhoog gehouden in zijn visie's zonneklare vuurzee.

Maar Aswapati is geen gewone yogi. Zijn visie is beladen met het Supramentale Licht. Niets kan verborgen blijven voor zijn zicht. Daarbij werpt hij zijn blik ver, diep in deze obscure wereld, zoals een zoeklicht de Nacht doorboort. Dingen en wezens en objecten van deze wereld beginnen te verschijnen, die zover verborgen waren in vouwen van deze dichte duisternis.

Slotopmerkingen

Aldus zien we hier Aswapati deze wereld peilen met zijn yogische visie. Hij probeert deze wereld te kennen en en te begrijpen, zoals inderdaad alle andere werelden om het grote spel te begrijpen en het occulte plan erachter.

Rusteloos en Ongemanierd, p. 151-152

Een bezig rusteloos ongemanierd gepeupel

Een bezig rusteloos ongemanierd gepeupel
Wemelde daar in hun schemerachtige onopgemerkte duizendtallen.

Aan de ene kant kunnen we zien, dat Sri Aurobindo hier de algemene atmosfeer beschrijft van deze wezens, ongemanierd en rusteloos. Aan de andere kant kunnen we dit beeld identificeren met bevolkte plaatsen, vaak schemerig verlicht met ruwe wezens, waar deze krachten en energieën een vrijer spel hebben.

De kleine godheden van Tijds lagere handelingen

De wereldscene in een waas van geheimzinnigheid hullend,
Beraamden de kleine godheden van Tijds lagere handeling,
Die veraf werken van Hemel's controlerende oog,
Onbekend voor de schepselen, die zij bewegen,
De minne samenzweringen van dit kleingeestige bewind,
Geamuseerd met de kleine bedenksels, de korte hoop
En kleine gretige stappen en kleine maniertjes,
En reptielgekronkel in duisternis en stof, (pag. 152 begint)
En het gekruip en de schandelijkheid van het kruiperige leven.

Deze wezens zijn bekend in de Vedische traditionele kennis als kleine godheden, omdat zij tenslotte al hun vermogens, hoe klein ook, betrekken van de Ene. Maar hun werk is in de duisternis, waar zij ongezien door de hogere goden en godheden van de Mentale werelden werken, terwijl zij de kleine gebeurtenissen van ons alledaagse leven plannen en plotten. Zij vullen de wereld met smalheid en kleinzieligheid, waarbij ze ons leven binden aan kleine verachtelijke dingen.

Een elementale soort

Een beangstigende en bonte veelvuldigheid,
Een vreemd samenraapsel van magische handwerkers,
Was gezien, die de plastische klei van het leven vormen,
Een elfachtig gebroed, een elementale soort.

Het is een gemengde hoeveelheid gedeformeerde schepsels, geest lijkende wezens, die hun voorbijgaande invloed op onze levens werpen.

Ongebruikelijke gloed

Verbaasd over het ongebruikelijke schijnsel kwamen,
Alsof immanent in de schaduw, duiveltjes met verwrongen ledematen
De kop opsteken en de gekerfde beest gelaatstrekken,

Fluistergeesten tot gnoom verschrompeld of feeën klein
En schonere genieën, maar zonder ziel en armzalig
En gevallen wezens, hun hemelse deel verloren,
En dwalende godheden, verstrikt in Tijds stof.

Deze donkere lagere werkelijkheid is de woonplaats van gnomen, fluistergeesten en elfen en andere zodanige wezens, die ons aanmoedigen tot kleinzieligheid en val. Behalve wezens, die ingeboren zijn in deze wereld, is Aswapati hier met zijn lumineuze blik ook getuige van wezens en bestaansvormen, die onder een val geleden hebben en gevangen zijn in deze regio, als gevolg van een of andere ernstige dwaling.

Onwetend en gevaarlijk

Onwetende en gevaarlijke willen, maar gewapend met vermogen,
Half dier, half god hun stemming, hun vorm.

Vergeleken met aardse wezens zouden deze wezens goed op krachtige goden kunnen lijken, die vaak een dierlijke vorm hebben om hun energieën te ondersteunen. Zij verblijven en handelen echter in Onwetendheid en hun wil en actie, die ons drijven naar impulsieve schadelijke handelingen, kunnen vaak gevaarlijk en vijandig zijn.

Steek van impuls

Vanuit de grijsheid van een schemerige achtergrond
Komen hun fluisteringen, een onduidelijke kracht,
Wekken in het denkvermogen een echoënd denken of woord,
Tot hun steek van impuls trekt de hart's sanctie
En doen in die kleine Natuur hun werk
En vullen haar vermogens en schepselen met ongemak.

Hun karakteristieke actie is door een ogenschijnlijk overweldigende impuls, die ons rusteloos maakt in het hart en de wil en dwingt onze spraak en drijft ons om te handelen op een onbezonnen en gevaarlijke manier.

Aansporing naar de afgrond

Haar zaad van vreugde vervloeken zij met verdriet's vrucht,
Doven met dwaling's adem haar schaarse lichten
En wenden hun oppervlakte waarheden naar valsheid's doelen,
Hun kleine emoties sporen aan, hun passies drijven
Naar de afgrond of door het moeras en slijk:
Of anders steken zij met prikstok van harde dorre lust,
Terwijl op kronkelende wegen, die nergens toe leiden
Leven's wagen sjokt en geen uitweg vindt uit onwetendheid.

Maar hun verlokken de fluisteringen en duistere suggesties vullen zij de wereld met verdrietige gebeurtenissen en passies en lusten, die ons laten afwijken van het rechte en zonverlichte pad. Zij prikkelen en sporen ons naar de afgrond door de steek en de prikkel van ruwe lusten en kleinzielige verlangens, die de mens misleiden en zijn reis richten naar de afgronden van de natuur. Aldus wordt het menselijke wezen gebonden gehouden aan de buitenposten van de onwetendheid en aan de kleinzieligheid en misère door hun duistere invloed.

Slotopmerkingen

Wat samenvattend hier beschreven is, zijn de wezens van de lagere vitale wereld en hun actie. Wat zal volgen is een gedetailleerd begrip van deze schepselen en hun actie in verschillende sferen van het aardse leven.

Gebied van Actie van de Lagere Vitale Wereld, p. 152-153

Openingsopmerkingen

Dit kleine leven is niet beperkt tot haar domein. Het breidt zich uit naar andere domeinen en werpt alsook een grote invloed op menselijke levens.

Een onafwendbare fataliteit

Zich vermaken met goed en kwaad is hun wet;
Om tot mislukking te verleiden en tot zinloos succes,
Corrumperen zij elk model, bedriegen elke maatregel,
Maken van kennis een vergif, van deugd een saai patroon
En leiden de eindeloze cirkel van verlangen
Door de schijn van droevig en gelukkig toeval
Naar een onafwendbare fataliteit.

De wezens en krachten van de lagere vitale wereld verlokken de mensheid naar paden, die graviteren naar de afgrond. Zij verlokken door plezier en leiden naar het verderf. Zij kunnen alles, goed of kwaad, mislukking of succes ons leven laten beïnvloeden, terwijl ze er een zinloos en doelloos bestaan van maken. Zelfs kennis en deugd worden door hun aanraking veranderd in een giftige droogte, omdat zij gecorrumpeerd worden door hun binnendringen. Zij zijn de ingenieurs van een dubieus lot, dat ons eindeloos gebonden houdt aan vergeefs cirkelen en cirkels van verlangen, die ons uiteindelijk naar onze doem leiden.

Hun invloed

Alles wordt daar door hun invloed bepaald. (pag. 153 begint)

In hun ingeboren wereld wordt alles bepaald volgens het patroon, dat zij voor het leven gebouwd hebben.

Slinkse vormers

Noch is daar alleen hun koninkrijk en hun rol:
Waar ook ziellose denkvermogens zijn en ongeleide levens
En in een klein lichaam het zelf alles is, wat telt,
Waar ook liefde en licht en grootsheid ontbreken,
Nemen deze slinkse vormers hun taak op zich.

Maar hun koninkrijk breidt zich ver uit voorbij hun domein. Waar ook de ziel niet geboren is of weigert om geboren te worden, waar er ook absentie is van licht en liefde, waar ook menselijke wezens alleen gericht worden op de kleine en kleinzielige bevredigingen van het vlees, daar handelen deze wezens en vullen de wereld met hun slinksheid en bedrog.

Halfbewuste werelden

Tot in alle halfbewuste werelden breiden zij hun heerschappij uit.

Zij handelen in geheime verstandhouding met hun slecht verlichte en onderbewuste werelden.

Natuur's schemering

Ook hier drijven deze godjes ons menselijke harten aan,
Onze natuur's schemering is hun schuilplaats:
Ook hier gehoorzaamt het verduisterde primitieve hart
De gesluierde suggesties van een verborgen Denkvermogen,
Dat onze kennis achtervolgt met een misleidend licht
En tussen ons en de Waarheid staat, die behoedt.

Niet alleen in ander-wereldlijke werkelijkheden, maar ook hier op aarde en in menselijke levens dringen deze krachten binnen, verbergen zich in hoeken, waar licht en duisternis elkaar ontmoeten. Vandaar komen zij tevoorschijn, nemen het hart en het denkvermogen gevangen, werpen suggesties over hen, die naar ramspoed en verderf leiden. Aldus plaatsen zij een dikke sluier tussen onze uiterlijke natuur en de Goddelijke Aanwezigheid vanbinnen.

Stemmen van de Nacht

Het spreekt tot ons met de stemmen van de Nacht:
Onze verduisterde levens bewegen naar een grotere duisternis;
Ons zoeken luistert naar onheilbrengende hoop.

Het is de duistere en dubieuze invloed van deze krachten, die mensen drijft naar gevaarlijke dingen, zoals zelfmoord en drugs, terwijl het de moordzuchtige instincten bevrijdt en de koppige wijn van lust. Zij steken en prikkelen de mens naar de grens en geven hem een valse en gevaarlijke hoop.

Irrationele Kracht

Een bouwwerk van niet ziende gedachten wordt opgericht
En de rede gebruikt door een irrationele Kracht.

Juist, zoals er een suprarationele Kracht is, die de rede transcendeert, is er ook een wereld van wezens en krachten, die infrarationeel zijn. Deze wezens gebruiken zelfs een onontwikkelde rudimentaire rede in hun dienst, waarbij ze een ogenschijnlijke rechtvaardiging leveren van hun kwaadaardige streken en slechte daden.

Slotopmerkingen

Aldus zien we enkele van de manieren, waarop deze duistere en gevallen wereld handelt naar de mensheid. Door de openbaring aan ons van haar natuur en wet van actie, waarschuwt Sri Aurobindo ons overvloedig, zodat we niet in hun valstrik vallen.

De Waarheid achter Chaos en Verwarring, p. 153-154

Openingsopmerkingen

De aarde, die we bewonen, is gebouwd met heterogene elementen, die geleend zijn van alle verschillende werelden. Onder deze zijn ook de krachten van het kleine leven en onderbewuste werelden, die verwarring en wanorde creëren. Daarom is het belangrijk om de natuur van deze krachten te begrijpen en hun actie op het aardse leven.

Vermogens van alle werelden

Deze aarde is niet alleen onze leraar en verzorgster;
De vermogens van alle werelden hebben hier toegang.

Deze aarde is een ontmoetingsplaats van verschillende werelden en hun krachten en wezens. Deze krachten verzorgen en koesteren ons ook en laten hun stempel achter op onze levens.

Veiligheid van een gesettelde soort

In hun eigen gebieden volgen zij het rad van de wet
En koesteren de veiligheid van een gesettelde soort;
Op aarde uit hun onveranderlijke omloop geworpen
Bleef hun wet behouden, hun vaste vorm der dingen verloren.

In hun eigen domein bewegen deze krachten binnen hun gebied, zoals verordend door de wet van iedere wereld. Maar wanneer zij de aarde binnengaan, verliezen zij deze vastheid van actie, maar gaan door om hun invloed te werpen, waar ook zij toegang krijgen. Zij passen hun actie aan en en modificeren het volgens het medium.

Creatieve chaos

Zij zijn in een creatieve chaos geworpen,
Waar alles om orde vraagt, maar wordt gedreven door Toeval;
Als vreemdelingen voor de aardennatuur moeten zij aarde's wegen leren,
Vreemden of tegenstanders, zij moeten zich verenigen:
Zij werken en strijden en komen overeen in pijn:
Deze verenigen, die gaan uit elkaar, allen scheiden en herenigen zich,
Maar nooit kunnen wij weten en waarlijk leven,
Tot allen hun goddelijke harmonie gevonden hebben.

Hier op aarde komen deze krachten bij elkaar en ontmoeten in dit gebied van het leven en veranderen het in een slagveld door hun wederzijds tegengestelde wet van actie. Met sommige werken zij samen, anderen werken zij tegen, terwijl zij geboorte geven aan een innerlijk en uiterlijk conflict. Ieder probeert om zijn karakteristieke

actie op te leggen en moet zich aanpassen aan de manieren van het aardse leven en materiële wetten. Toch is de aspiratie op aarde voor harmonie en geen strijd, een aspiratie, die onvervuld blijft, zolang als deze wederzijds tegenwerkende krachten doorgaan om ons te verbijsteren. De enige ware manier om te leven is om de geheime sleutel te ontdekken tot hun harmonie, die alleen kan komen door hen om te vormen in hun goddelijke oorsprong en goddelijke mogelijkheid door transformatie. Zij zijn als gedeformeerde wezens, die eerder hulp en heling nodig hebben, dan veroordeling en bespotting.

De geheime Oorsprong leren kennen

En leven's onzekere weg windt zich cirkelend verder,
Ons denkvermogen's rusteloze zoektocht vraagt altijd om licht,
Totdat zij hebben geleerd over hun geheim in hun oorsprong,
In het licht van het Tijdloze en haar ruimteloze huis,
In de vreugde van het enkele en eeuwige Eeuwige. (pag. 154 begint)

Alles welbeschouwd hebben deze krachten, zoals alle andere, hun Oorsprong te danken aan de Ene Eeuwige, uit wie de schepping tevoorschijn kwam, binnen wie het doorgaat om vooruit te gaan, en naar wie het streeft om terug te keren. Totdat ieder element, iedere wereld en hun krachten hun goddelijke mogelijkheid ontdekken, zal het leven doorgaan om een gebied te blijven van rusteloos zoeken. Alleen, wanneer ieder deel in ons de Goddelijke Oorsprong gevonden heeft en er een mee is geworden, kunnen we nogmaals de verloren gelukzaligheid ontdekken.

Onbewuste's wetten

Maar nu is het allerhoogste Licht ver weg:
Ons bewuste leven gehoorzaamt de Onbewuste's wetten;
Naar onwetende doeleinden en blinde verlangens
Worden onze harten bewogen door een ambigue kracht;
Zelfs ons denkvermogen's veroveringen dragen een gehavende kroon.

Juist nu lijkt dit op een verre roep, omdat de Onbewustheid de wereld in zijn ijzeren greep houdt en niets toestaat om gemakkelijk te veranderen of toe te geven aan het groeiende Licht, dat op de aarde drukt. Het laat de ziel afwijken in donkere en gevaarlijke stegen en wegen, die eindigen in een blinde afgrond. Zelfs wat we bereiken met veel pijn en opoffering is op zijn best een precaire victorie. Zo is de conditie van het aardse leven van nu af aan.

Een langzaam veranderende orde

Een langzaam veranderende orde bindt onze wil.

We zijn gebonden aan aarde's lot en verbonden aan het langzame evolutionaire tempo.

Totdat de geest vrij is

Dit is onze doem tot onze zielen zijn bevrijd.

Zo zal het zijn, totdat de ziel in de mens bevrijd is van de ijzeren greep van een natuur, die gedreven wordt door blinde onbewuste wetten. Eenmaal bevrijd kan het zijn invloed uitoefenen op de andere leden van de natuur. Maar een slaaf heeft geen werkelijke zeggenschap in de zaak en zo is de ziel ook, zolang hij geknecht is aan deze donkere natuur onder de invloed van deze kleinzielige bewegingen, gedreven door krachten van lust en verlangens, gebonden om gedoemd te blijven. De eerste stap is daarom om de vrijheid van de Geest te bereiken.

Een machtige Hand

Een machtige Hand rolt dan denkvermogen's firmament terug,
De oneindigheid neemt de eindige's handelingen op
En de Natuur treedt in het eeuwige Licht.

Maar als de ziel eenmaal bevrijd is, dan wordt onze natuur opgenomen door de goddelijke ambachtsman, die het hervormd in het oorspronkelijke goddelijke beeld. Ons eindige denkvermogen en leven wordt een met de Waarheid en vrijheid en Oneindigheid en God.

Droom van het lagere leven

Pas dan zal deze droom van het lagere leven eindigen.

Dan ontwaken we uit deze nachtmerrie, die we nu leven noemen.

Slotopmerkingen

De sleutel is daarom om onze ziel te ontdekken en er door bestuurd te worden. Anders zullen we doorgaan om slaven te blijven van deze blinde krachten, die experts zijn in het creëren van verwarring en wanorde.

De Slaap van de Schepping, p. 154-155

Openingsopmerkingen

Sri Aurobindo neemt ons nu juist naar de oorsprong van de schepping, wanneer het nog in slaap is onder de driesem van de Onbewustheid.

Een enorme grove machine

Bij de aanvang van deze enigmatische wereld,
Die tegelijkertijd een enorme grove machine lijkt
En een langzame ontmaskering van de geest in dingen,
In deze draaiende kamer zonder muren,
Waarin God onbewogen overal aanwezig is,
Alsof onbekend voor zichzelf en niet door ons gezien
In een wonder van onbewust stilzwijgen,
Is desalniettemin alles hier zijn werking en zijn wil.

Deze wereld, gezien van de buitenkant, geeft de verschijning van een grove machine, maar gezien van een andere visie is het een langzame verschijning van de geest, die verborgen is in haar diepten. De Goddelijke Aanwezigheid is de eeuwige getuige, die verborgen is in dit duistere Onbewuste, dat langzaam een druk uitoefent van vanbinnen om de schepping tevoorschijn te laten komen uit haar diepten.

De Geest werd Materie

In deze wervel en verspreiding door oneindige ledigheid
Werd de Geest Materie en lag in de werveling,
Een slapend lichaam zonder zin of ziel.

De Geest is deze schijnbaar onbewuste wereld geworden. De Geest slaapt in de diepten van de schepping en gebruikt de materie als een gereedschap voor zijn uitdrukking. De Geest komt langzaam tevoorschijn door een miljoen processen van het universum.

Een uiterlijke en gevoelloze wereld

Een massa fenomeen van zichtbare vormen,
Ondersteund door de stilte van de Leegte,
Verscheen in het eeuwige Bewustzijn
En leek een uiterlijke en gevoelloze wereld.

Het universum is God's buitenwaartse mantel; alle objecten, die verschenen in de Ruimte en de Tijd zijn de buitenwaartse uitdrukkingen van de Eeuwige, die vanbinnen verborgen is. Hij is de Al-Bewuste binnen het Onbewuste, de Al-Wetende, Al-Liefhebbende binnen de stille Leegte.

Een subtiele, bedreven tovenaar

Er was niemand daar om te zien en niemand om te voelen;
Alleen het miraculeuze Onbewuste,
Een subtiele, bedreven tovenaar was aan zijn taak.

Dit is de toestand van de wereld, voordat het leven begon te verschijnen. Er is alleen deze materiële wereld en haar objecten en vormen, die gedreven worden door een blinde onbewuste energie.

Schepping's wonderbaarlijke hulpmiddel

Door wegen uit te vinden voor magische resultaten,
Schepping's wonderbaarlijke hulpmiddel te hanteren,
Mechanisch stomme wijsheid's punten te markeren,
Het ongedachte onvermijdelijke Idee te gebruiken,
Deed hij het werk van Gods intelligentie
Of wrocht de wil van een of ander allerhoogste Onbekende. (pag. 155 begint)

Deze schijnbare blinde energie handelt nog alsof het magisch, intelligent het ene na het andere bedenkt, zoals iemand, die middelen aanpast voor een vooraf voorgesteld einddoel. Het onbewuste zelf wordt een instrument voor God's grootse ontwerp, dat de fundaties neerlegt en het toneel opzet voor Zijn werken in de tijd.

Natuur's baarmoeder

Nog was bewustzijn verborgen in Natuur's baarmoeder,
Ongevoeld was de Zaligheid, wiens verrukking de wereld droomde.

Bestaan was een inerte substantie, gedreven door Kracht.

Ofschoon men de aanwezigheid kan vermoeden van bewustzijn en intelligentie, wanneer we de werken en patronen zien van materiële energie en de vormen, die het gebouwd heeft met de atomaire techniek, is het vooralsnog niet verschenen. Het is nog niet zichtbaar aan de oppervlakte en haar materiële creaties zijn alsof een inert onbewustheid, die gedreven wordt zonder een wil en eenvoudig door een blinde mechanische kracht. Zelfs besef en gevoel zijn nog niet verschenen. Alles is blind en inert, onbewust, zonder een schijnbare wil.

Slotopmerkingen

Dit is de toestand van de materiële wereld, voordat het grote avontuur van het leven begint.

Mysterie van de Vijf Elementen, p. 155-156

Openingsopmerkingen

Materie is samengesteld uit zekere onzichtbare krachten, die samenkomen om vormen te weven. Dit zijn de vijf subtiële elementen, die samenwerken binnen iedere vorm. Sri Aurobindo openbaart ons nu de sequentie en het proces.

Etherische Ruimte

Eerst was er slechts een etherische Ruimte:
Haar enorme vibraties cirkelden rond en rond
En herbergden een of ander onbegrepen initiatief:
Ondersteund door een allerhoogste oorspronkelijke Adem
Creëerde uitbreiding en samentrekking's mystieke daad
Aanraking en frictie in de leegte,
Bracht in de abstracte leegte botsing en omhelzing:
Ouder van een expanderend universum conserveerde
In een matrix van desintegrerende kracht
Door te verbruiken een eindeloze som.

Er moet eerst een basis neergelegd worden aler de schepping kan beginnen. Deze grond wordt de Ruimte genoemd, die een eindeloze uitbreiding is van de oorspronkelijk vibratie of de eerste beroering van de schepping. Zoals rimpels van geluid zich verder en verder uitspreiden, zo gaat de Ruimte door om zich uit te breiden onder deze oorspronkelijke aandrang. Het Vermogen of de Kracht, die deze vibratie van de schepping in beweging heeft gezet, is de oorspronkelijke Kracht van het Goddelijke, die Adem of Mahaprana genoemd wordt in het Indiase mystieke denken. Deze uitbreiding en samentrekking creëert frictie tussen voorwaarts gaande en terugkerende vibraties, en geven daarbij geboorte aan aanraking en de krachten van aantrekking en afstoting, die werken in ieder atoom. Deze expansie en de corresponderende contractie bevrijdt en conserveert energie oneindig.

Onzichtbaar Vuur

Op het hart van de Ruimte ontstak het een onzichtbaar Vuur
Dat, werelden uitstrooiend, zoals men zaad zou kunnen uitstrooien,
De lumineuze orde van de sterren uitwaaierte.

Deze frictie van vibraties en de bevrijding van energieën geeft geboorte aan Vuur, dat de eerste nucleus wordt voor zekere krachten om samen te komen, alsof door een centripetale kracht. Deze eerste vormen zijn echter instabiel. Zij geven geboorte aan het Licht en de sterren worden geboren.

Oceaan van elektrische Energie

Een oceaan van elektrische Energie,
Vormde vormloos haar vreemde golfdeeltjes,
Terwijl zij door hun dans dit solide schema bouwde,
Haar almacht opsloot in het atoom om te rusten;
Massa's werden gesmeed of voorgewend en zichtbare vormen;
Licht wierp de foton's snelle openbarende vonk
En toonde in de nietigheid van zijn lichtflits
Verbeeld, deze kosmos van klaarblijkelijke dingen.

Het Vuur element met zijn hitte en licht geeft aanleiding tot elektromagnetische krachten, die de ruimte doordringen en manifesteren zich als golven, zowel als deeltjes, die de voorbode worden van concretere vormen. Deze enorme energie komt dan samen in een dans van opgeladen deeltjes om atomen en moleculen te weven. Licht ontwaakt dan het zicht en bouwt het besef van solide vormen, waar er niets is dan ladingen, die spinnen in een lege ruimte!

Mirakel of een overtuigende show

Aldus werd deze werkelijk onmogelijke wereld gemaakt,
Een ogenschijnlijk mirakel of overtuigende show.

Uit een hoek gezien verklaart dit de schepping als de werking van krachten, waarvan we de oorsprong niet kennen. Toch krijgen ze het voor elkaar om deze vreemde enigmatische wereld te bouwen, waar niets solide is, behalve voor onze perceptie en verschijningen. Uit een andere hoek gezien is deze hele subtiele opstelling, die geboorte geeft aan het universum niets anders dan een wonder en een mirakel. Het universum op deze manier uitleggen als het complexe spel van subtiele krachten neemt het besef niet weg van wonder, het vergroot het alleen verder.

Het vermetele denkvermogen van de mens

Of zo lijkt het voor mensen's vermetele denkvermogen,
Die zijn denken zetelt als de arbiter van de waarheid,
Zijn persoonlijke visie als onpersoonlijk feit,
Als getuigen van een objectieve wereld
Zijn dwalend besef en zijn instrument's listigheid.

De vijf subtiele elementen samen met de vijf zintuigen, die ieder corresponderen met een bijzonder element, komen samen in een geheime verstandhouding en creëren dit mysterieuze universum, wiens werkelijke mysterie verborgen is achter haar werken. Maar mensen's denkvermogen neemt deze verschijning van een zichtbaar tastbaar universum als de ultieme werkelijkheid, omdat hij het objectief kan begrijpen, terwijl de Werkelijkheid, die eraan ten grondslag ligt, doorgaat om ontwijkend te blijven.

Slotopmerkingen

Zoals we kunnen zien, openbaart Sri Aurobindo met al het vermogen van poëtische schoonheid deze subtiele waarheid over de schepping, zoals geopenbaard aan Indiase mystici en dichtbij bevestigd met moderne fysica.

De Dans van Energie, p. 156

Openingsopmerkingen

Achter alles kan men de dans aanvoelen van een enorme Energie, waarvan de voetstappen deze wervelingen en patronen uitwerpen, die geboorte geven aan de elementen van de schepping.

Aangezicht en de sluier

Aldus moet hij leven's tastbare raadsel uitwerken
In een twijfelachtig licht door dwaling de Waarheid grijpen
En geleidelijk het aangezicht en de sluier scheiden.

Het universum is een gelaat en een sluier, die de Ene om Zichzelf geweven heeft. Laag na laag, geassisteerd door een groeiend Licht in zijn vaag verlichte denkvermogen, moet de mens het mysterie van de schepping ontrafelen en het raadsel van zijn geboorte en zijn eigen erbinnen.

Een parabel van Maya

Of anders, verlaten door vertrouwen in denkvermogen en besef,
Zijn kennis een helder lichaam van onwetendheid, (pag. 156 begint)
Ziet hij hier in alle dingen de onwelkome scherts
Van een misleidende vreemd gevormde Kracht,
Een parabel van Maya en haar macht.

Of anders leeg van vertrouwen en wil om helemaal tot het eind te ontdekken, zou de mens het allemaal kunnen verklaren als een grote deceptie, die de zintuigen bedriegt, een machtig en ontastbaar Maya, waarin we hulpeloos gevangen zitten.

Uitgestrekte eeuwigdurende beweging

Deze uitgestrekte eeuwigdurende beweging, gevangen
En vastgehouden in de mysterieuze en onveranderlijke verandering
Van de standvastige beweging, die we Tijd noemen
En die altijd zijn wederkerende slag hernieuwt,
Deze mobiele ronden, die een stroming stereotyperen,
Deze statische objecten in de kosmische dans,
Die alleen Energie's zelf-herhalende windingen zijn,
Geprolongeerd door de geest van de broedende Leegte,
Verwachtten leven en besef en het wakende Denkvermogen.

Dit ogenschijnlijk statische universum en solide objecten is een deceptie. In werkelijkheid is alles in een constante beweging. De gewaarwording van stabiliteit, vastheid en soliditeit is een illusie, die gecreëerd wordt door de onveranderlijke

snellheid van beweging. Daarbij merken we de flux niet op en nemen dingen als stabiel en onveranderlijk, zelfs ofschoon ieder moment alles zijn positie veranderd heeft in relatie tot al het andere. Met andere woorden, het universum wordt op ieder moment herschapen. Zo gevangen in een dans van eeuwigdurende beweging, wachtten deze solide objecten in het universum op de bevrijding van het leven en het denkvermogen van binnen zichzelf.

De Dromer veranderde zijn houding

De Dromer veranderde een beetje zijn houding van steen.

Achter alles, achter de enorme dans van Energie is de eeuwige dromer, de statische Werkelijkheid achter de dynamische dans, die het universum naar buiten droomt en wat HET droomt, dat gaat de Shakti creëren en manifesteren door haar creatieve dansslagen.

Er werd een scene opgezet

**Maar toen het Onbewuste's scrupuleuze werk was gedaan
En Toeval gedwongen door vaste onveranderbare wetten,
Werd een scene opgezet voor Natuur's bewuste spel.**

Dit enorme materiële universum met haar ogenschijnlijk eindeloze uitzetting, waar kans en wet samenwerken om het ontvouwende script van de schepping te schrijven, wachten op het ontvouwen van de scenes, die volgen in successie als evolutie. Dan brengt de Natuur een nieuw element uit zichzelf, dat het spel bewust zou maken. Dit gebeurt met de verschijning van het leven en het denkvermogen in de schepping.

Slotopmerkingen

Dit is het verhaal van het grote ontvouwen van het universum, dat altijd in beweging is en constante progressie.

De geboorte der Geboorten, p. 156-157

Openingsopmerkingen

Deze wereld zou een droom kunnen zijn, maar het is een droom van de Geest en vandaar werkelijk, omdat de Geest Werkelijk is. Eerst werpt de Geest zijn droom als zaden in de subtiele werelden, waarbij hij beroering creëert. Een periode van conceptie volgt en dan verschijnt, volgend op de barensweeën van de schepping, een nieuw vermogen met materie als zijn basis.

De besloten Kracht

Dan roerde zich de Geest's stomme onbeweegbare slaap;
De besloten Kracht brak domweg, langzaam uit.

De Kracht, die besloten is in de materie, is de Geest's Energie. Het is een bewuste Kracht en kent zijn stappen. Langzaam worstelt het om tevoorschijn te komen en de vormen worden klaar gemaakt onder zijn druk.

Een droom van leven

Een droom van leven ontwaakte in Materie's hart,
Een wil om te leven bewoog de Onbewuste's stof,
Een speling van het leven verbaasde de lege Tijd,
Efemeer in een blanke eeuwigheid,
Oneindig klein in een dode Oneindigheid.

Materie wordt gekarnd door deze toenemende interne druk van de krachten van het leven. Zij werken stil, occult in de diepten van de schepping, totdat de materie klaar wordt en zichzelf aanpast voor de nieuwe instroom.

Het Slangenvermogen

Een subtielere adem versnelde de dode Materie's vormen;
Het wereld's vastgelegde ritme veranderde in een bewuste schreeuw;
Een Slangenvermogen paarde de ongevoelige Kracht.

Het Slangenvermogen is de evolutionaire energie, die besloten is aan de basis van de schepping, binnen de Materie. Het wikkelt zich langzaam af en terwijl het zichzelf bevrijdt, verschijnen nieuwe vormen en mogelijkheden. Het leven brengt de schreeuw met zich van hunkering en verlangen en verandert het langzame saaie ritme van de aarde, die onophoudelijk in haar onveranderbare omloop beweegt.

Eilanden van leven

Eilanden van leven werden over de levenloze Ruimte uitgestippeld
En kiemen van leven vormden zich in vormloze lucht.

Eerst zijn er pockets van ruimte, waar leven verschijnt en de ruimte vult. Later zal het zich ver en wijd verspreiden.

De paradox van haar geboorte

Een Leven was geboren, dat Materie's wet volgde,
Onwetend van de motieven van haar stappen;
Altijd wisselvallig, toch voor altijd hetzelfde,
Herhaalde zij de paradox, die haar geboorte gaf:
Haar rusteloze en instabiele stabiliteiten
Keerden onophoudelijk terug in de stroom van de Tijd
En doelbewuste bewegingen in gedachteloze vormen
Verraadden het zwoegen van een gevangen gezette Wil.

Eerst was het leven sterk afhankelijk van materie en was eraan geketend. De vormen groeien ook bijna niet. Zij zijn kleine zaadjes, die geboren worden en dood gaan. Er is geen tastbare verandering, zelfs ofschoon er een constante flux is en uitwisseling plaats vindt tussen de cel en zijn omgeving. Toch was zijn stabiliteit een illusie, omdat er binnenin een constante beweging was, een wil, die worstelde om nieuwe vormen te ontwikkelen.

De eerste vage beroeringen

Waken en slapen lagen besloten in wederzijdse armen;
Hulpeloos en onduidelijk kwamen plezier en pijn,
Bevend met de eerste vage beroeringen van een Wereldziel.

De eerste beroering van het leven is eenvoudig een mechanische respons op haar omgeving zonder enige reactie van plezier of pijn, alsof de twee lichte veranderingen waren van dezelfde notatie. Het is bijna volledig onbewust, behalve voor een kleine zwakke beroering om aan te geven, dat het leeft.

Een schemerig ontsluiten

Een kracht van leven, die niet kon schreeuwen of bewegen,
Brak toch uit in schoonheid, tekende enige diepe heerlijkheid:
Een sprakeloze gevoeligheid,
Kloppingen van het hart van een onwetende wereld,
Liepen door de slaapverwekkende verdoving en roerde daar
Een vage onzekere huivering, een afdwalend ritme,
Een schemerig ontsluiten als van geheime ogen.

Haar kracht is nog vanbinnen opgesloten. Toch sprenkelen de vormen betovering en schoonheid over de schepping. Het is alsof een kind in diepe slaap langzaam aan het ontwaken was, maar nauwelijks zijn ogen kan openen.

Geboorte werd geboren

Een kinderlijk zelfgevoel groeide en geboorte werd geboren.

Enig besef van zelfgevoel is er vaag in deze kinderlijkheid van het leven. Het probeert zichzelf uit te breiden en het zelf te reproduceren en kopiëren, geboorte te laten opkomen, dat het leven onderscheidt van het materiële bestaan

Slotopmerkingen

Zo komt de droom van het leven tevoorschijn in een wereld van materiële werkelijkheid, die materiële vormen als haar basis gebruikt.

Het Leven strekt Zich uit op Aarde, p. 157-158

Openingsopmerkingen

Het Leven is verschenen op aarde; het is geboren uit materie's schoot, zagezegd. Nu moet het aan haar taak gezet worden van expansie en groei.

Een godheid ontwaakte

Een godheid ontwaakte, doch lag met dromende leden;
Haar huis weigerde haar verzegelde deuren te openen.

In een opmerkelijk poëtisch beeld beschrijft Sri Aurobindo het eerste stadium van het leven op aarde. Het begint zich te roeren in haar slaap, gelijk haar uur van ontwaken aanstaande is. Materie is echter nog onwillig om haar deuren te openen voor de verschijning en uitbreiding van het leven.

Onze ogen, die alleen de vorm zien

Ongevoelig voor onze ogen, die slechts
De vorm, de daad zien en niet de gevangen gezette God,
Verborg het leven in haar occulte polsslag van groei en vermogen
Een bewustzijn met stomme verstikte slagen van besef,
Een onderdrukt denkvermogen, dat nog niet van denken wist,
Een inerte geest, die alleen kon zijn.

Wat aan ons zicht ontsnapt, is veel belangrijker, dan wat we zien. We zien alleen de oppervlakken van de vorm, maar zijn niet gewaar van wat er in haar diepten roert. We zijn niet gewaar van de occulte impulsen, die proberen te verschijnen. We zijn niet gewaar van het bewustzijn, dat verborgen is in vormen, dat streeft om zich uit te drukken. We zijn niet gewaar van een denkvermogen, dat worstelt om geboren te worden. We zijn niet gewaar van de geest, die besloten is binnen de vorm, die gebonden is aan zijn harde en inerte omhulsel.

Klampte aan haar wortels

Eerst verhief zij geen stem, durfde geen beweging:
Opgeladen met wereldmacht, bezielde met levende kracht,
Klampte zij alleen met haar wortels aan de veilige aarde,
Beefde domweg op de schokken van straal en bries,
En strekte ranke vingers van verlangen uit;
De sterkte in haar, die hunkerde naar zon en licht
Voelde de omarming niet, die haar liet ademen en leven;
Geabsorbeerd droomde zij, tevreden met schoonheid en kleur.

In eerste instantie blijft het leven gebonden aan de aarde. Haar wortels zijn diep vanbinnen vastgezet, vanwaar het verzorging en ondersteuning betreft. Dit is het symbool van het plantenrijk. Er is geluid, noch beweging, naast de duw van de bries en de geheime trek naar het licht. Toch is het leven in de plantenwereld nog niet sterk genoeg voor de impuls. Het wordt bewogen door een instinct, dat niet gewaar is van het omgevende bewustzijn. Haar leven is een droom van schoonheid, die zich uitdrukt door de boom en de bloemen.

Dwong de onwillige vorm

Uiteindelijk keek de betoverde Immensiteit vooruit:
Op de been, levendig, hongerend, greep zij naar het denkvermogen;
Dan, langzaam, huiverde besef en het denken gluurde naar buiten;
Zij dwong de onwillige vorm om bewust te worden.

Langzaam begint een of ander soort gewaarzijn gevoeld te worden binnen de levende plant, dat uiteindelijk zal verschijnen als het dierlijke en het menselijke leven.

Brein en zenuwen

De magie werd gebeiteld uit een bewuste vorm;
Haar tranceachtige vibraties gaven ritmisch een snelle respons,
En lumineuze beroeringen spoorden brein en zenuw aan,
Wekten in Materie geest's identiteit
En ontstaken in een lichaam het wonder (pag. 158 begint)
Van het hart's liefde en de ziel's getuigende blik.

Deze druk van een groeiend bewustzijn begint het brein en de zenuwen te vormen als instrumenten van haar uitdrukking. De levende wezens, die tot nu toe droomden en in slaap waren in een toestand van betovering, beginnen nu te denken en liefhebben en groeien in een vorm, die langzaam bewust wordt van de wereld's impacts.

Slotopmerkingen

Aldus zien we de transitie van het plantaardige naar het dierlijke koninkrijk met materie als een basis en het bewustzijn als een primaire oorzaak.

Verschijsning van de Dier-Mens, p. 158-159

Openingsopmerkingen

Langzaam verschijsnt uit het plantenleven het leven van het beest en dan van het dier-mens, dichter bij de dierlijke soort.

Glimpen van een geheim zelf

Aangespoord door een ongeziene Wil konden daar
Fragmenten uitbreken van enige uitgestrekte impuls tot worden
En levendige glimpen van een geheim zelf,
En de twijfelachtige zaden en kracht van toekomstige vormen
Ontwaakten uit de onbewuste zwijmeling van dingen.

Het dierlijke leven begint vagelijk gewaar te worden van iets voorbij zichzelf. Samen met dit gewaarzijn komt er ook een drang om te groeien en te worden, dat het nog niet is.

Tussen de aarde en de hemel

Een dierlijke schepping kroop en rende
En vloog en riep tussen aarde en hemel,
Gejaagd door de dood, maar nog hopeno om te leven
En blij om te ademen, al was het maar voor even.

In het beest en de vogel begint het leven te rennen en te vliegen, alsof om de aarde te omspannen en naar de hemel te reiken. Het is een symbool van wat er nog moet komen. De aandrang om te leven in een gebied van de dood werd geboren en de vreugde van het leven, zelfs als het precair en tijdelijk was, schoot wortel.

Toen werd de mens gevormd

Toen werd de mens gevormd uit de oorspronkelijke bruo.

Toen het stadium zover klaar was , begon de primitieve mensheid te verschijsnen, terwijl het nog erg in dichtbije verwantschap was met het beest.

Een denkend denkvermogen

Een denkend denkvermogen was gekomen om leven's stemmingen te verheffen,
Het scherpgeslepen werktuig van een vermengde en vage Natuur,
Een intelligentie, die half getuige was, half machine.

Ofschoon nog gedreven door dierlijke impulsen, kwamen het denken en het denkvermogen binnen en vergrootten de stemming en de ervaring door het een stem en besef te geven. Uit de machine begon een zelf-reflectieve intelligentie te verschijnen. Dit zou uiteindelijk volledig verschijnen in de ontwikkelde mens.

Hij sloeg zijn ogen op

Deze ogenschijnlijke bestuurder van haar rad van werken,
Gezonden om aan te sporen en haar drift te registreren
En zijn wet vast te leggen aan haar niet constante vermogens,
Deze meester-veer van een delicaat mechanisme,
Streefde zijn gebruiker te verlichten en te verfijnen,
De geabsorbeerde werktuigkundige's grove initiatief
Verheffend tot een visie van het inwonende Vermogen:
Hij sloeg zijn ogen op; Hemel's licht weerspiegelde een Gezicht.

Juist mensen's vorm is symbolisch. Hij staat rechtop en kan omhoog kijken naar de hemelen, die hij op een dag moet veroveren. Ofschoon nog gedreven door de Natuur, is hij gevuld met het idee van het beheersen van haar krachten en vinden van haar wetten en hen voor zijn doeleinden gebruiken. Een bewust motief is geboren als een dwingende kracht en de mens begint te kijken naar de hoogten om te begrijpen en naar uit te reiken en te beheersen.

Zij keek naar de wereld

Verbaasd over haar werken, gewrocht in haar mystieke slaap,
Keek zij naar de wereld, die zij had gemaakt:
Verwondering greep nu de grootste automaat;
Zij pauzeerde om haar zelf en doel te begrijpen,
Peinzend leerde zij handelen door bewuste regel,
Een verbeelde maatstaf leidde haar ritmische stappen;
Denken begrensde haar instincten met een raamwerk van wil
En verlichtte met het idee haar verblinde drang.

In de mens en door de mens begint de materiële natuur zichzelf bewust te worden. Zij verwondert zich over de wereld, die zij gebouwd heeft in haar slaap en probeert het te begrijpen. Gedachten beginnen haar bewegingen en ritmes te definiëren in de mens, die het zekere instinct verliest van het dier en het vervangt door opzettelijke gedachten.

Geschakeerde wet

Op haar massa impulsen, haar reflexdaden,
Op het Onbewuste's gedreven en geleide drift
En mysterie van ondenkbare nauwgezette stappen
Hechtte zij het misleidende beeld van een zelf,

Een levend idool van mismaakte geest;
Aan Materie's daden legde zij een geschakeerde wet op;
Zij maakte een denkend lichaam van scheikundige cellen
En vormde een wezen uit een gedreven kracht.

De mens begint bewust te worden van zijn impulsen en het doel en de drift van zijn reis. Een rudimentair besef van het zelf (ego-zelf) wordt geboren, dat een vervormde reflectie is van de ziel in het gebied van de natuur. Het lichaam en het brein worden gevormd om de druk te dragen van het denken en gevoelens, die aan gewoonte gebonden zijn. De vaste groeven van de natuur, waardoor de gedachten en gevoelens lopen, worden een patroon en een wet. Maar er is niets onafwendbaar aan. Het is alleen de tendens of gewoonte om in zekere groeven van de natuur te lopen, die vastgehouden worden van de voorbije evolutie.

Slotopmerkingen

Aldus verschijnt de mens uit het beest, een vreemd mengsel van de brute en nog te verschijnen ontwikkelde mensheid.

De Dromen van het Leven, p. 159

Openingsopmerkingen

Het leven is hier om goddelijkheid te bouwen door overgankelijke vergankelijke dingen. Dit droomt zij en haar droom ontvouwt langzaam als evolutie in het aardse leven.

Te zijn, wat zij niet is

Te zijn, wat zij niet was, ontvlamde haar hoop:
Zij keerde haar droom naar enig hoog Onbekende;
Een adem werd beneden gevoeld van een allerhoogste Ene.

Het is waar, dat op dit moment het leven achtervolgd wordt door veel imperfecties. Zij wordt belegerd bij iedere stap, terwijl het worstelt op aarde met de harde materiële substantie als haar middel. Vandaar keert zij opwaarts in haar zoektocht naar de verloren perfectie, naar een of ander hoog Onbekend, dat zij zou kunnen vinden voorbij het raamwerk van het leven hier.

De substantie van aardse dromen

Een opening keek op naar sferen boven
En kleurige schaduwen schilderden op sterfelijke grond
De voorbijgaande beelden van onsterfelijke dingen;
Een snelle hemelse flits kon soms komen:
De verlichte zielstraal viel op hart en vlees
En trof met gelijkenissen van ideaal licht
De substantie, waarvan onze aardse dromen zijn gemaakt.

Als een resultaat van haar zoeken en aspiratie komt er een opening en enig licht van de ziel stroomt door dat raam, dat gesneden is in muren van modder en vlees naar buiten, enige flits van hogere werkelijkheden, enige schaduw van het Ideaal, dat ons ooit inspireert om te dromen en hopen op hogere dingen.

De gewone aarde is aangestoken

Een fragiele menselijke liefde, die niet kon duren,
Ego's mottenvleugels om de serafijnse ziel omhoog te brengen
Verschenen, een oppervlakkige glamour van korte duur,
Gedoofd door een geringe adem van de Tijd;
Vreugde kwam, die de sterfelijkheid enige tijd vergat,
Een zeldzame bezoeker, die weer bijtijds vertrok,
En alle dingen mooi deed lijken voor een uur,
Hoop, die weldra vervaagde naar kleurloze werkelijkheden

En passies, die tot as verkrumelen, terwijl zij branden,
Staken de gewone aarde in brand met hun kortstondige vlam.

Het is waar, dat haar dromen zelden lang duren, liefde is niet in staat om hoog te klimmen met kleine vleugels van het ego-zelf, die spoedig gebroken worden door aardse werkelijkheden. Vreugde en schoonheid raken een tijdje aan en gaan weg na een kort uur. Hoop vervaagt te snel en passies branden te laag met een rokerige vlam, die te snel zinkt. Toch brengen zij op het moment naar de aarde enige schaduwachtige glinster van licht, enige gespiegelde reflectie van de vlam van God, die diep vanbinnen verborgen is.

Het gezwoeg van de Mens

Als een schepsel, onbetekenend en weinig
Bezocht, opgetild door een onbekend Vermogen,
Zwoegde de mens op zijn kleine lapje grond
Voor middelen om te duren, te genieten, te lijden en te sterven.

De mens zwoegt, terwijl hij streeft naar deze dingen en worstelt om hen te laten duren. Maar te zwak zijn inspanning en te beperkt zijn middelen. Hij wordt alleen van tijd tot tijd opgetild voorbij zichzelf door een onbekend Vermogen, die zijn vlees drijft gedurende een kort aardse uur, waarna al zijn inspanningen lijken te eindigen in de donkere afgrond van de dood.

Een geest stond erachter

Een geest, die niet met lichaam en adem verging,
Was daar als een schaduw van het Ongemanifesteerde
En stond daar achter de kleine persoonlijke vorm,
Maar claimde deze aardse belichaming nog niet.

Achter al zijn inspanning en korte pogingen en overgankelijke verwervingen stond daar de onsterfelijke ziel, die niet verging met het vallen van de aardse mantel. Het keek van ver zonder vooralsnog te versmelten met de aardse woning, terwijl het apart stond van de vorm, ondersteunde het van vanachter als een gedelegeerde goddelijkheid.

Slotopmerkingen

De aarde droomt in de mens en aspireert door de mens naar hogere dingen. Maar haar dromen duren niet, noch hebben genoeg vermogen om hoog te klimmen. Er zijn korte visitaties, die momentaan verheffen, maar nog niet de volslagen verandering, die alleen de verschijning van de geheime ziel kan brengen.

De Verborgen Glorie, p. 159-160

Openingsopmerkingen

Er is een glorie van het leven, die verborgen is en besloten achter haar kleinheid. Het zal zich langzaam ontvouwen met het voorbijgaan van de tijd door het lange proces van een moeilijke evolutie.

De machtige Getuige

Instemmend met Natuur's lange traag bewegende gezwoeg,
Wakend over de werken van zijn eigen Onwetendheid,
Leeft de machtige Getuige onbekend, ongevoeld
En niets laat de Glorie zien, die hier is.

De Goddelijke Getuige zit ongezien achter de natuur, die Hem sluiert door haar werken. Toch is Zij voor Hem gemaakt en zal langzaam en progressief openbaren met de passage van de tijd.

Stilte achter de schreeuw van het Leven

Een Wijsheid, die de mystieke wereld bestuurt,
Een Stilte, die luistert naar de schreeuw van het Leven, (pag. 160 begint)
Ziet de haastende menigte van moment's stroom
Naar de stille grootsheid van een ver uur.

Er is een Wijsheid besloten in de Stilte, die de werken beschouwt van de Tijd. Het is verborgen achter de schreeuw van het leven. Het is daar achter haar vluchtende voet. Het kent het grote doel, waar het leven naar toegaat.

Een verborgen sleutel

Deze reusachtige wereld wentelt onbegrijpelijk verder
In de schaduw van een gemijmerd Onbewuste;
Zij verbergt een sleutel tot innerlijke gemiste betekenissen,
Zij sluit in ons hart een stem, die we niet kunnen horen.

Buitenwaarts lijkt deze wereld een machine te zijn, die op de een of andere manier rond rent zonder doel of richting eraan. Dit is zo, omdat we het zien door de duisternis van Onbewuste, die het werkelijke doel bedekt en ons de beperkte oppervlakte-verschijningen laat zien. Maar diep vanbinnen is er een verborgen sleutel, die het geheime doel kent van de schepping. Verloren in het geluid van de uiterlijke wereld, verdronken in de talloze stemmen, zijn we niet in staat om zijn stem te horen.

Werk van de Geest

Een enigmatisch werk van de geest,
Een exacte machine, waarvan niemand het nut kent,
Een kunst en vindingrijkheid zonder zin,
Dit minutieuze bewerkelijke georkestreerde leven
Speelt voor altijd haar symfonieën zonder motief.

Er is altijd achter de minutieus bedachte machine de adem en het werk van de geest.
We zien de kunst en horen de symfonieën van het leven, maar de musicus en de kunstenaar en het geheime motief blijft besloten voor de menselijke onwetendheid.

Het grotere plan blijft verborgen voor ons zicht

Het denkvermogen leert en weet niet, het keert de waarheid de rug toe;
Het bestudeert oppervlaktewetten met oppervlaktedenken,
Onderzoekt Leven's stappen en ziet Natuur's proces,
Niet ziende, waarvoor zij handelt of waarom we leven;
Zij markeert haar onvermoeibare zorg van rechtmatig middel,
Haar geduldige ingewikkeldheid van klein detail,
Het ingenieuze geest's moedige inventieve plan
In haar grote futiele massa van eindeloze werken,
Voegt doelmatige beelden toe aan haar doelloze som,
Haar verdiepingen met puntgevels, haar klimmende daken stapelen
Op de nauw gebeitelde fundaties, die zij gelegd heeft,
Voorgestelde citadels, die terugweken in mystieke sfeer
Of een droomladder klimt omhoog naar een mystieke maan:
Vergankelijke scheppingen wijzen naar en raken de hemel:
Een wereld conjectuur's schema wordt uitgewerkt
Op de schemerige vloer van denkvermogen's onzekerheid,
Of moeizaam een fragmentarisch geheel gebouwd.

Langzaam en pijnlijk is het werk, verborgen is het doel en het grotere plan, dat de oppervlakken van de schepping verbergen. We kijken naar het uiterlijke leven en kunnen niet vermoeden of voorstellen, wat er onder ligt.

Het denkvermogen bestudeert alleen de processen, maar niet het doel, zijn voorstellingen en creatieve uitbarstingen, zijn mystieke dromen wijzen naar een of andere hoge heimelijkheid of proberen de zekerheid te ontdekken, die het verloren heeft. Het geheime besef van eenheid is pijnlijk en precair opgebouwd, maar duurt alleen een tijdje. Aldus gaat de wereldmars door, verkeerd begrepen door het menselijke denkvermogen, maar toch bewogen door de geheime Geest's verborgen vermogens naar zijn peilloze doel.

Een diepzinnig mysterie

Ondoordringbaar, een diepzinnig mysterie

Is het uitgestrekte plan, waarvan wij deel uitmaken;
Haar harmonieën zijn dissonanten in onze ogen,
Omdat we het grote thema niet kennen, dat zij dienen.

We kennen niet dit grotere plan en het mysterieuze doel, dat ons bestaan dient en waarvan we een deel zijn. We zien een klein deel en vinden de muziek een wanklank of ingesloten in onze onmiddellijke bezorgdheden missen we het thema van het leven, dat loopt onder de oppervlakken.

Slotopmerkingen

Er is een oppervlakteleven en haar instrumenten, die met worsteling ontwikkeld zijn uit het Onbewuste. Er is erachter de geheime Geest, die hen gebruikt, onbekend voor onze oppervlaktedenkvermogens.

De Verborgen Bronnen van het Leven, p. 160-162

Openingsopmerkingen

We leven in een smalle en nauwe zone van het bewustzijn. We zijn de occulte omgang niet gewaar van het leven, dat onopgemerkt voortgaat voor ons oppervlakkige denkvermogen. We handelen en denken, dat het onze eigen acties zijn, maar we kennen de krachten niet, die ons vanachter aandrijven.

Kosmische vertegenwoordigingen

Onnaspeurlijk werken de kosmische vertegenwoordigingen.

De vermogens, die werken in de schepping zijn verborgen voor ons zicht. De actie van deze kosmische krachten onderhouden de processen van het leven.

Een rand, die we zien

We zien alleen de rand van een brede vloedgolf;
Onze instrumenten hebben dat grotere licht niet, (pag.161 begint)

Onze wil is niet afgestemd op de eeuwige Wil,
Ons hart's zicht is te blind en te gepassioneerd.

Ons zicht, gevoel, wil en kennis zijn beperkt door deze gigantische cirkel van onwetendheid, die ons hier omgeeft. We zijn niet afgestemd op de universele Wil en zijn verblind door ons ego-zelf en het spel van passies en verlangens. Daarom zien we en zien we toch niet, we weten en weten we toch niet.

De Onbewuste voorraad

Onmachtig om te delen in Natuur's mystieke tact,
Onbekwaam om de puls te voelen en de kern van dingen,
Kan onze rede leven's machtige zee niet peilen
En telt alleen haar golven en scant haar schuim;
Hij weet niet, vanwaar deze impulsen elkaar raken en voorbijgaan,
Hij ziet niet, waarheen de haastende vloed beweegt:
Hij streeft alleen om haar vermogens te kanaliseren
En hoopt haar loop te keren voor menselijke doelen:
Maar al zijn middelen komen uit de Onbewuste's voorraad.

De rede, het enkele instrument, dat ons gegeven is, is zelf grotendeels onder de Onbewuste invloed en kan de diepere waarheden en het complexe spel van krachten niet onderscheiden en kennen, die ons bewegen. Zijn gebied is vastgeklemd aan het oppervlaktespel en de onmiddellijke sequenties van gebeurtenissen. Het is geen instrument van kennis, maar een middel voor het organiseren wat 'bekend' is. Kennis

kan niet komen, zolang als we gebonden zijn aan de oppervlakten van het leven of het zicht niet hebben om de oceaan diepten van de schepping te doordringen en haar mystieke kern aan te raken.

Enorme wereldenergieën

Hier werken ongezien schemerige enorme wereldenergieën
En alleen straaltjes en stromen zijn ons deel.

De krachten, die handelen op onze levens, zijn te complex en te subtiel voor ons begrip. We merken alleen een kleine fractie op van de enorme wereldmachine en de krachten, die het bewegen.

Een kleine hoek van oneindigheid

Ons denkvermogen leeft ver van het authentieke Licht
En vangt alleen kleine fragmenten van de Waarheid
In een kleine hoek van de oneindigheid,
Zijn onze levens inlaten van een oceaan's kracht.

Ons denkvermogen heeft het licht niet, waardoor de Waarheid gezien kan worden. We kunnen kleine fragmenten en kleine stromen van wereldenergie waarnemen, die onze levens binnenkomen uit de wereldoceaan. We blijven gesloten in een kleine slecht verlichte hoek van de schepping, en hopen al haar geheimen te peilen, terwijl we daar verblijven.

Verzegelde oorsprongen

Onze bewuste handelingen hebben verzegelde oorsprongen,
Maar houden geen samenspraak met deze schaduwachtige
buitenplaatsen;
Geen begrip bindt onze kameraadschappelijke delen;
Onze daden komen tevoorschijn uit een crypte, die onze denkvermogens
negeren.

De bronnen van onze acties liggen beneden verborgen in de onderbewuste regionen, waartoe ons wakende gewaarzijn weinig toegang heeft.

Mysterie's shop

Onze diepste diepten zijn onwetend van zichzelf;
Zelfs ons lichaam is een mysterie shop;
Zoals onze aarde's wortelen zich afgeschermd schuilhouden onder de
grond,
Zo liggen ongezien onze wortels van verstand en leven.

Juist ons lichaam is een mysterie, dat gedreven wordt door krachten, die onbekend zijn voor ons, en toch met een zeldzame en minutieuze perfectie. We kunnen de scheuten zien, die boven de oppervlakte komen, maar niet de wortels van onze acties, die beneden ondergedompeld liggen in de onderbewuste regionen.

Achter de sluier

Onze bronnen worden dichtbij beneden verborgen, vanbinnen;
Onze zielen worden bewogen door vermogens achter de muur.

We worden gedreven door vertegenwoordigingen, die vanbinnen en om ons heen bewegen in onze subliminale en onderbewuste delen.

Onderaardse rijken

In de onderaardse rijken van de geest
Handelt een kracht en geeft niet om wat het betekent;
Terwijl het gedachteloze opzichters en schrijvers gebruikt,
Is het de oorzaak van wat we denken en voelen.

Er is een onderbewust deel domein, dat zich onderdompelt beneden ons materiële bestaan. Haar krachten zijn krachtig en belegeren onze gedachten en gevoelens, terwijl het ons drijft om te handelen op een irrationele impulsieve manier.

Subliminale heimelijkheden

De holbewoners van de onderbewuste Geest,
De slecht geoefende trage stotterende vertolkers,
Alleen van hun kleine taak's routine gewaar
En bezig met het verslag in onze cellen,
Die besloten zijn in subliminale heimelijkheden, (pag. 162 begint)
Midden tussen een obscure occulte machinerie,
Vangen het mystieke Morse, waarvan het gelijkmatige ritme
De boodschappen overbrengt van de kosmische Kracht.

De energieën van het onderbewuste Denkvermogen komen ons bewuste wakende oppervlakteleven binnen van vanachter, door de subliminale delen. Zij zijn als notities, die opgenomen worden door de cellen, die dan hun tune beginnen te dansen en te antwoorden op hun suggesties. Zo gaan krachten als ziekte, suggesties van angst en dood, enz. onze cellen binnen als vergif en maken ons ziek en werpen ons naar de afgrond van wanhoop.

Innerlijk oor

Een fluistering valt in leven's innerlijke oor
En weerklinkt uit de vale onderbewuste spelonken,
Sprak springt, denken huivert, het hart vibreert, de wil

Antwoordt en weefsel en zenuw gehoorzamen de roep.

Deze suggesties komen binnen door de deuren van een innerlijk denkvermogen, waarvan we meestal niet op de hoogte zijn. Alleen, wanneer zij de vorm aannemen van denken en spraak, worden we gewaar, terwijl we ze onwetend nemen voor ons eigen denken en gevoelens.

Geheime commercie

Onze levens vertolken deze subtiele vertrouwelijkheden;
Alles is de commercie van een geheim Vermogen.

Dit is de geheime commercie, die de hele tijd plaatsvindt achter ons wakende bewustzijn, terwijl het ons lichaam en denkvermogen als hoofdzakelijk instrumenten gebruikt van een kosmisch spel.

Slotopmerkingen

Sri Aurobindo openbaart aan ons de grenzen van onze onwetendheid, de uitgestrekte domeinen van bewustzijn en krachten en energieën, die handelen op ons zonder onze kennis.

De Marionet, p. 162

Openingsopmerkingen

Er is in ons een onderbewust denkvermogen, dat heimelijk handelt in onze acties. Het is belangrijk om zijn mechanisme te begrijpen. Dit vormt deel van de yogische kennis, die nodig is voor de actie in de wereld, zowel als voor de yoga van de transformatie. Ons denkvermogen handelt eenvoudig als een marionet in dit uitgestrekte en complexe spel, dat niet gezien wordt door onze beperkte visie.

Denkvermogen van het leven

Een denkende marionet is het denkvermogen van het leven:
Zijn keuze is het werk van elementale krachten,
Die hun eigen geboorte en doel en oorzaak niet kennen
En niet een beetje de immense bedoeling zien, die zij dienen.

Eerst ontwikkelt het denkvermogen zich als een instrument van het leven. Het is er alleen eerder om de dierlijke behoeften te dienen dan om hen te beheersen. De krachten, die van vanachter handelen op dit denkvermogen, zijn krachten en wezens van de lagere vitale wereld, elementale energieën, die blind handelen op de materie zonder enige reden. Zij zijn infra-rationele krachten en energieën, die hoofdzakelijk de impuls opwekken en bewegingen op gang brengen in ons lichamelijke leven.

De bewuste Pop

In dit lagere leven van de mens, kleurloos en saai,
En toch gevuld met schrijnende kleine schandelijke dingen,
Wordt de bewuste Pop op honderden manieren gedreven
En voelt de druk, maar niet de handen, die sturen.

Deze krachten en wezens gebruiken menselijke wezens om een ironisch spel te creëren. Zij drijven ons om te handelen in een toestand van gemeenheid en kleinheid. We denken, dat wij het zijn, die gekozen hebben, maar in werkelijkheid worden we hoofdzakelijk van vanachter gedreven door deze donkere energieën van het kleine leven.

Gemaskerde ironische troep

Want niemand kan de gemaskerde ironische troep zien,
Voor wie onze gedaante-zelven marionetten zijn,
Onze daden onwetende bewegingen in hun greep,
Ons gepassioneerde streven een entertainment's scene.

De mens, die gebonden is aan de oppervlakken van het leven, ziet deze kleine entiteiten niet, die om hem heen zwermen, hem aanzetten en aansporen om op

bepaalde manieren te handelen. Aldus gebruiken deze kleine entiteiten de menselijke wezens voor hun entertainment en we worden onbewust hun speeltjes en speelgoed.

Spelen hun deel

Zelf onwetend van hun eigen bron van kracht
Spelen zij hun deel in het enorme geheel.

Toch zijn zij zelf gebonden aan hun kleinheid en doen onder een of andere kosmische impuls, waarvan zij zelf niet gewaar zijn. Deze kleine entiteiten dienen ook een doeleinde in het grote mysterieuze plan. Ook zij spelen eenvoudig hun deel uit in het totale schema van dingen.

Obscure geesten

Vertegenwoordigers van duisternis, die het licht nabootsen,
Obscure geesten en obscure dingen bewegend,
Dienen onwillig een machtiger Vermogen.

Dit zijn obscure wezens, die hun eigen bron niet kennen en het diepere doeleinde, dat zij dienen. Zij worden zelf gedreven door nog donkerdere en gevaarlijkere krachten en wezens, die achter hen staan. Ofschoon zij vertegenwoordigers zijn van de duisternis, lijken zij soms gekleed te zijn in het licht, als goed ingelichte wezens, ofschoon hun ogen gekeerd zijn naar de duisternis, wiens adem zij absorberen en waarvoor zij leven.

Perverse kanalen

Ananke's machines, die Toeval organiseren,
Perverse kanalen van een overweldigende Wil,
Gereedschap van het Onbekende, dat ons als zijn gereedschap gebruikt,
Met vermogen bekleed in Natuur's lagere toestand,
In de handelingen, die sterfelijke van zichzelf vinden,
Brengeu zij de incoherenties van het Lot,
Of maken een doem van Tijds slordige grilligheid
En slingeren de levens van de mensen van hand tot hand
In een inconsequent en slingerend spel.

Deze wezens brengen ons van het rechte pad en leiden ons naar ondergang en verval. Hun vermogen en domein strekt zich alleen uit in donkere werelden. Maar menselijke wezens openen zich voor hun donkere invloed, waarbij ze over zichzelf een nadelig Lot brengen en het leven een drama maken van lijden en pijn.

Slotopmerkingen

Deze elementale wezens, die bekend zijn in de oude Indiase occulte en spirituele wetenschap als rakhasa en pisachas, verzamelen hun sterkte in de duisternis en werpen hun donkere invloed op menselijke wezens, en vullen hun leven met misère.

Het Donkere Drama van het Leven, p. 163

Openingsopmerkingen

Het leven zou mooi moeten zijn, het zou mooi kunnen zijn, ware het niet voor deze tegenwerkende en vijandige entiteiten, die het oorspronkelijke plan van het leven perverteren. Zijn zijn afkerig van Vrede en Harmonie en Licht. Zij zijn afkerig van Schoonheid en Waarheid.

Opstand tegen het Licht

Tegen alle hogere waarheden komt hun substantie in opstand; (pag. 163 begint)

Slechts voor een Titanen-kracht buigt hun wil.

Deze wezens en krachten gehoorzamen de Titanen en rebelleren tegen waarheid en Licht en God's Wil in de Schepping.

Grip op het menselijke harten

Buitensporig in hun grip op menselijke harten,
Komen zij tussenbeide in all onze natuur's wendingen.

Deze krachten hebben een grote grip op menselijke harten en proberen het te vangen voor hun donkere ontwerpen. Zij proberen niet alleen het hart, maar de zenuwen en zintuigen en iedere opening en plek en hoek van het lichaam binnen te gaan en ons leven te vervormen en verstoren.

Onbetekenende architecten

Onbetekenende architecten van laag gebouwde levens
En ingenieurs van interesse en verlangen,
Uit ruwe aardsheid en troebele opwindingen
En grove reacties van materiële zenuw
Bouwen zij bijeengeraapte structuren van zelf-wil
En de slecht verlichte woningen van ons denken,
Of omringen met de ego's fabrieken en markten
De prachtige tempel van de ziel.

Deze kleine entiteiten van de lagere vitale werelden duwen ons van vanachter en we worden getroffen door lust en hebzucht en verlangens. Onze zenuwen trekken als antwoord en onze wil onderwerpt zich aan de donkere invloed. Onze mooie ziel wordt dan gesloten en gevangen in een rigide gevangenschap van het ego of zijn groei wordt verstikt door kunstmatigheden en triviale dingen, die tijdelijk zijn en alleen voorbijgaande pleziertjes geven.

Nietige kunstenaars

Als nietige kunstenaars van de tinten van kleinheid,
Schikken zij het mozaïek van onze komedie
Of beramen de triviale tragedie van onze dagen,
Arrangeren de daad, combineren de omstandigheid
En kostumeren de fantasia van de stemmingen.

Deze kleine entiteiten hebben plezier ten koste van ons, die een loopje met ons nemen door de hoogten en de laagten van plezier en pijn, terwijl zij de gebeurtenissen en omstandigheden vorm geven om bij de scene te passen, die zij in ons leven willen arrangeren.

Dwaze souffleurs

Deze dwaze souffleurs van mensen's onwetende hart
En mentors van zijn stamelende spraak en wil,
De bewegers van kleingeestige toornen en lusten en haatgevoelens
En wisselvallige gedachten en oppervlakkige emotie's aanvangen,
Deze onbeduidende illusie-makers met hun maskers,
Schilders van het decor van een saaigekleurd toneel
En behendige decorwisselaars van het menselijke spel,
Zijn altijd bezig met deze slecht verlichte scene.

Zij duwen onze harten en spraak en maken onze wil gevangene van hun kracht. Op hun ingevingen gaan we binnen in woede en wraak en lust en haat en alle gewelddadige emoties, die ons drijven naar wrede daden. Zij houden ons denkvermogen voor de gek en bedriegen het met een Asurische illusie, die ons dwingt tot donkere en gewelddadige daden, die onszelf en anderen verwonden en schaden. Zij werken door de onbewuste delen in ons, waar het Licht van Wijsheid nog niet bereikt heeft of bedekt is en besloten.

Wij spelen de rol uit

Zelf machteloos om ons lot te bepalen,
Spreken wij alleen als acteurs en stappen deftig met onze leden
Tot het stuk gespeeld is en wij heengaan
Naar een helderdere Tijd en een subtielere Ruimte.

Aldus worden we onbewuste acteurs in een donker en gevaarlijk spel en 'worden ogenschijnlijk' auteurs van een tegenwerkend lot door ons eenvoudig te openen voor de invloed van deze wezens en krachten. Als we eenmaal in het bezit zijn van deze wezens, is het nogal moeilijk om er uit te komen, omdat we de aandrang voelen en doen, waartoe zij ons drijven om te doen, totdat we klaar zijn met dit leven en naar een ander overgaan.

Slotopmerkingen

Aldus worden wij gevangen in een omslachtig spel, wanneer we gaan door de mazen van de onwetendheid. Het is inderdaad een nachtmerrie, waar geen ontsnapping uit lijkt te zijn, totdat we ontwaken.

De Nachtmerrie, p. 163-164

Openingsopmerkingen

Dit is de occulte waarheid achter onze afwijkingen van het rechte en zonverlichte pad, waarover we zouden kunnen gaan naar het Licht en de Waarheid en de Uitgestrektheid en Zaligheid. De invloed van deze donkere en tegenwerkende vitale entiteiten houden ons tegen voor vooruitgang.

De pygmeewet

Zo leggen zij hun kleine pygmeewet op
En beteugelen zo de klimmende trage verrijzenis van de mens,
Dan besluiten zij zijn te schamele wandel met de dood.

De wet van de lagere vitale wereld is de wet van de primitieve mens met een klein en nauw bewustzijn. Wanneer ons bewustzijn nauw is en klein, dan komen we gemakkelijk onder hun invloed en blijven vaak zo, totdat de Dood komt om ons respijt te geven en een nieuwe gelegenheid om te groeien.

Efemere schepsel's dagelijkse leven

Dit is het efemere schepsel's dagelijkse leven.

Zo is het leven van een gemiddeld menselijk leven, klein en onbetekenend, ofschoon vol van onvervulde belofte en ongerealiseerde mogelijkheden.

Een ongeneeslijke kleinheid

Zolang het menselijke dier meester is
En een dichte lagere natuur de ziel afschermt,
Zolang als intellect's naar buiten blikkende zicht (pag. 164 begint)
Aardse interesse dient en schepsel's vreugdes,
Zal een ongeneeslijke kleinheid zijn dagen achtervolgen.

Zolang als mensen doorgaan met gedreven te worden door vitale krachten en dierlijke instincten, zolang als zij leven op de oppervlakken van het leven, om niets anders geven dan hun kleinzielige persoonlijke interesse, kleine pleziertjes, dan zal hun leven doorgaan met zijn, wat het heden is, veel als een dier met weinig meer intelligentie om de krachten van de natuur te manipuleren voor zijn kleine persoonlijke verwervingen en zelfzuchtige interesses.

De insect, aap en de mens

Voor altijd sinds het bewustzijn op aarde geboren werd,
Is het leven hetzelfde in insect, aap en mens,

Haar substantie onveranderd, haar weg de algemene route.

Tot nu toe is de mensheid grotendeels doorgedaan om zeer veel te blijven als het beest, waar het uit tevoorschijn gekomen is. Klein en efemeer prefereert het eerder het insecten gekruip op de grond dan naar onbekende verre horizonten klimmen. Zoals de aap rent het rusteloos van hier naar daar, haar denkvermogen nooit vredig en op het gemak.

Een middelmatig en arm plot

Wanneer nieuwe ontwerpen, rijkere details ontstaan
En denken wordt toegevoegd en verwardere zorgen,
Wanneer het beetje bij beetje een helderder aangezicht draagt,
Dan is zelfs in de mens het plot nog middelmatig en arm.

Er zijn zonder twijfel verwervingen; uitgebreide details zijn toegevoegd aan het ritueel van leven en samen ermee zorg en angst, alsook enige bezorgdheid en affectie voor anderen, die dichtbij hem zijn door bloed of verwantschap. Maar de basis substantie is nog hetzelfde. De mens heeft alleen geleerd om zijn zelfzuchtige motieven uit te breiden en te vergroten om diegene toe te voegen, waarin zijn ego een voorkeursinteresse heeft. Dat is bijna geen verwerving. Inwendig is het nog een leven van armoede, zelfs ofschoon uiterlijke gemakken rijkelijk zijn.

Geringe successen en kleine pleziertjes

Een grove tevredenheid prolongeert zijn gevallen staat;
Zijn geringe successen zijn mislukkingen voor de ziel,
Zijn kleine pleziertjes benadrukken frequent verdriet;
Ontberingen en gezwoeg zijn de zware prijs, die hij betaalt
Voor het recht om te leven en zijn laatste loon, de dood.

Veel, zoals de dierlijke mens tevreden leeft met zijn geringheid. Een inertie, die alleen persoonlijke comfort zones zoekt en niet de wijde expansie van zijn ziel, een leven, dat streeft naar overgankelijke uiterlijke verwervingen en materiële successen, is alles, dat hij zoekt. Hij is tevreden met kleine pleziertjes, in wiens nasleep verdriet volgt door zijn gehechtheid aan vergankelijke dingen. Aan het einde van dit zware werk wordt hij beloofd met het oordeel van de dood als een kort respijt. Zo is het leven van de mens, zolang als hij onwillig is om uit deze dierlijke toestand te stappen.

Inertie en Onbewustheid

Een inertie zonk naar onbewustheid,
Een slaap, die dood imiteert, is zijn rustplaats.

Hij weerstaat vooruitgang en vordering naar hogere toestanden van het wezen. Hij prefereert de slaap van de Onbewustheid boven de rust, die men kan krijgen in het Eeuwige en het Oneindige.

Een geringe pracht

Een geringe pracht van scheppende kracht
Wordt zijn prikkel voor fragiel menselijke werk,
Dat niettemin langer duurt dan hun kortstondige schepper's adem.

Hij wordt aangespoord door kleinheid en is tevreden met zijn geringheid. Zijn creatieve uitbarstingen zijn beperkt tot enkele persoonlijke verwervingen en dromen, die kort zijn en gemakkelijk gebroken door het voortgaande getij van de tijd.

Slotopmerkingen

Aldus wordt het beeld van het menselijke leven geschetst door de Tijd, zolang als de mens werkt onder de wet van de Onwetendheid en gedreven wordt door vitale krachten.

De Dromen van het Leven, p. 164-165

Openingsopmerkingen

Binnen haar geheime hart droomt het leven zelfs in deze geringheid soms van liefde en schoonheid, maar haar middelen zijn arm en haar instrumenten niet adequaat om hen op aarde te realiseren.

Braspartij van de goden

Hij droomt soms van de braspartijen van de goden
En ziet het Dionysische gebaar voorbijkomen,
Een leeuwachtige grootsheid, die zijn ziel zou verscheuren,
Als door zijn falende ledematen en bezwijmende hart
De zoete en vreugdevolle machtige gekte zou razen:
Triviale vermakelijkheden stimuleren en verspillen
De energie, die hem gegeven is om te groeien en te bestaan.

Hij wil genieten als de goden, maar daarvoor moet het leven groeien naar de statuur van de goden, alle zwakheid en kleinheid afschudden. Wanneer de geneugten van de hemelen zich naar de aarde zouden spoeden in al hun pracht, dan zou de aarde niet in staat zijn om het te behouden. Ofschoon aan de mens de energie gegeven is, die hem kan helpen groeien naar de statuur van de goden, spendeert hij het aan triviaal amusement en kleinzielige pleziertjes, waarbij hij de gelegenheid verspilt, die hem gegeven is.

Kleine dingen

Zijn kleine uur wordt gespendeerd aan kleine dingen.

Zijn tijd en energie worden besteed aan kleine onbetekenende dingen.

De geringheid van het leven

Een korte kameraadschap met veel wanklanken,
Een beetje liefde en afgunst en haat,
Een vleugje vriendschap tussen onverschillige menigten
Tekenen zijn hart's plan op leven's miniatuurlandkaart.

Ons leven wordt verspild in frivole en voorbijgaande passies, die we foutief liefde noemen. Jaloersheid en haat en korte vriendschappen zijn alles, dat onze harten aankunnen om te ervaren.

Een huivering, die de zenuwen schokt

Wanneer er iets groots ontwaakt, is zijn worp te zwak

Om zijn hoogtepuntspanning van heerlijkheid te openbaren,
Zijn denken om zijn efemere vlucht te vereeuwigen,
Kunst's schitterende glans is tijdverdrijf voor zijn ogen,
Een huivering, die de zenuwen schokt, is muziek's betovering. (pag. 165
begint)

Er zijn momenten, wanneer er een korte glimp is van hogere dingen, maar het gaat nauwelijks verder dan dat. De vleugels, die ons gegeven zijn, zijn broos en kunnen niet zweven voorbij de slagboom van gedachten, die ondergedompeld zijn in en in beslag genomen door kleine zaken en kleinzielige dingen. Zelfs naar muziek en kunst, die de deuren van heerlijkheid kunnen openen, wordt bijna niet gestreefd. Onze denkvermogens worden alleen afgestemd op de kleine opwindingen en sensaties van het vlees.

Natuur's kalme machtige handen

Midden tussen zijn gekwelde gezwoeg en warboel van zorgen,
Bedrukt door het werk van zijn samenpakkende gedachten,
Trekt hij soms rond zijn pijnlijke voorhoofd
Natuur's kalme machtige handen om zijn levenspijn te helen.

Het enige respijt, midden tussen dit luidruchtige en betekenisloze gezwoeg en de gedachten, die cirkelen om kleinzielige dingen, komt door terugtrekken in de stille ruimten van de materiële natuur.

Vredige schoonheid

Hij wordt gered door haar stilte van de pijnbank van het zelf;
In haar vredige schoonheid ligt zijn zuiverste zaligheid.

Daarom moet de mens in dit stadium van de evolutie zich van tijd tot tijd terugtrekken in de stilte en kalmte van de Natuur om een paar verfrissende momenten door te brengen midden tussen de kalme schoonheid van de Natuur. Dit is de reddende genade voor zijn leven van stress en spanning, dat natuurlijk is, wanneer we gedreven worden door kleinzielige verlangens en kleins pleziertjes.

De Geest's adem

Een nieuw leven daagt, hij kijkt vanuit wijde vistas;
De Geest's adem roert hem, maar trekt zich spoedig terug:
Zijn kracht werd niet gemaakt om die machtige gast te behouden.

Alleen voor een korte tijd wordt hij opgetild en wordt voorwaarts bewogen door de adem van de Geest, die verwickeld is in dit leven, maar zijn zwakheid keert terug en hij lijdt weer onder zijn geringheid en het oude zelf.

Lust en passie

Alles stompt af tot conventie en routine
Of een krachtige opwinding brengt hem levendige vreugdes:
Zijn dagen worden gekleurd door de rode tint van de strijd
En lust's hete gloed en passie's karmozijnen smet;

Het leven wordt gedreven door lust en passie en strijd, bewogen door het zoeken van sensatie en opwinding.

Tijd heeft hij niet

Strijd en moord zijn zijn stammenspel.

Tijd heeft hij niet om zijn ogen naar binnen te keren
En om te zien naar zijn verloren zelf en zijn dode ziel.

Hij zwelgt in moordzuchtige instincten en heeft weinig tijd of neiging om zijn blik naar binnen te richten en naar zijn geheime ziel te zoeken.

Slotopmerkingen

Aldus beweegt mensen's leven op een een lage toonhoogte en blijft gebonden aan geringheid en kleinzieligheid met hun begeleidende verdriet en misère.

Een Klein Onbetekenend Leven, p. 165-166

Openingsopmerkingen

Het leven in dit stadium van de evolutie beweegt zich in een kleine cirkel. Het kan het avontuur van het Uitgestrekte en het Onbekende niet omarmen.

Korte as

Zijn beweging draait rond een te korte as;
Hij kan niet vliegen, maar kruipt over zijn lange weg
Of wanneer hij, ongeduldig over de moeizame weg van de Tijd,
Prachtig haast zou maken op Lot's langzame weg,
Dan hijgt zijn hart, dat rent, spoedig en wordt moe en geeft op;
Of hij loopt voor altijd verder en vindt geen eind.

Het leven van een gemiddelde mens loopt dichtbij het aardse plan. Het beweegt rond bezigheden met voedsel, overleving, en het meest de zorg voor verwanten. Het heeft een lange weg te gaan en soms daagt deze realisering, ofschoon een beetje laat. Dan probeert hij het in te halen, maar nu zijn zijn energieën besteed in kleine futiele dingen en er is weinig over om de lange afstand te lopen en af te dekken. Hij kan misschien het doel zien, maar is niet in staat om het te bereiken.

Slechts enkelen

Slechts enkelen kunnen klimmen naar een groter leven.

Een zeldzaam type mensheid kan omhoog kijken en iets meer zoeken dan hun dagelijkse ronde van verlangens te bevredigen of de drang te voelen om voorbij de sterren te zweven.

Lage toonschaal

Alles stemt af op een lage toonschaal en graad van bewustzijn.

Ongeacht iemand's rijkdom, positie en verwervingen is het een leven, dat geleefd wordt op een lage toonschaal. De innerlijke statuur blijft klein.

Huis van Onwetendheid

Zijn kennis verblijft in het huis van Onwetendheid;
Zijn kracht benadert zelfs niet eenmaal de Almachtige,
Zeldzaam zijn zijn bezoeken van hemelse extase.

Een beperkt schepsel met een beetje oppervlakkige kennis en kleine verwervingen van materieel vermogen is mensen's gemiddelde leven. Hij voelt nauwelijks de aanraking van hogere dingen.

De zaligheid, die slaapt

De zaligheid, die in dingen slaapt, en tracht te ontwaken,
Breekt in hem uit in een kleine vreugde van leven:
Deze schamele gratie is zijn hardnekkige verblijf;
Het verlicht de last van zijn vele kwaden
En verzoent hem met zijn kleine wereld.

Zijn kleine wereld is gevuld met kleine vreugden, die hem enig tijdelijk respijt geven van de zware last van de dagen.

Bevrediging van de inertie

Hij is tevreden met zijn gewone gemiddelde natuur;
Morgen's hoop en zijn oude ronden van denken,
Zijn oude bekende interesses en verlangens
Heeft hij tot een dikke en vernauwende haag gemaakt, (pag. 166 begint)
Die zijn kleine leven tegen het Onzichtbare beschermt;
Zijn wezen's verwantschap met oneindigheid
Heeft hij van zichzelf weggesloten in het meest innerlijk zelf,
De grootsheden van de verborgen God afgeschermd.

Zijn bevredigingen zijn de bevredigingen van een dierlijke soort of van de inerte steen, die niets groters en niets meer zoekt. Zo is ook de mens in dit stadium van de evolutie tevreden met een routinematige ronde van kleine verlangens en gebruikelijke interesses. Zo houdt hij zijn angst voor het Onbekende weg. Zijn mechanische leven, dat draait rond gefixeerde dingen, wordt als een verdedigende cirkel van de natuur, die geen grotere inspanning vraagt. Zijn ego's comfort zones verhinderen hem om naar zijn ziel te zoeken.

Een triviale rol

Zijn wezen werd gevormd om een triviale rol te spelen
In een klein drama op een onbeduidend toneel;
Op een nauwe plot heeft hij zijn tent van leven opgezet
Onder de wijde blik van het met sterren bezaaide Uitgestrekte.

Ofschoon hij leeft in een bubbelhuis van grootsheid, bewegen zijn leven's drama en het plot om kleine dingen.

Natuur's kroon

Hij is de kroon van alles, dat gedaan is:
Aldus is het werk van de schepping gerechtvaardigd;
Dit is het wereld's resultaat, Natuur's laatste evenwicht!

Wanneer dit inderdaad Natuur's uiteindelijke resultaat is, de laatste stap van haar machtige eonische inspanningen, dan is het zeker een armzalig resultaat.

Onbezielde Kracht

En wanneer dit alles was en niets meer bedoeld was
Als wat nu schijnbaar het geheel is van wat moet zijn,
Als dit een stadium was, waar wij doorgaan,
Op onze weg van Materie naar het eeuwige Zelf,
Naar het Licht, dat de werelden maakte, de Oorzaak van dingen,
Dan zou goed ons denkvermogen's beperkte zicht
Bestaan kunnen uitleggen als een ongeluk in de Tijd,
Een illusie of fenomeen of gril,
De paradox van een scheppende Gedachte,
Die beweegt tussen onwerkelijke tegengestelden,
Een onbezielde Kracht, die worstelt om te voelen en weten,
Materie, die waagde om zichzelf te lezen door het Denkvermogen,
Onbewustheid, die monsterachtig de ziel voortbrengt.

Wanneer dit inderdaad alles is en er niets meer moet komen, wanneer de Natuur op dit punt moet rusten, de mens beschouwen als haar hoogste schepping, dan moet men toegeven, dat zij arm is in creativiteit. Wanneer de mens het laatste woord is van de schepping, dan zou men hem, gegeven zijn onwetendheid en kleinheid, best kunnen beschouwen als een grote illusie, die op de een of andere manier tot bestaan gekomen is. Dan zullen het menselijke leven en de schepping voor altijd een enigma blijven, dat niet in staat is om de paradox op te lossen van de verschijning van het denkvermogen en de langzame ontwaking van het bewustzijn. Wanneer de voortbrengende impuls onbewust is en mechanisch, dan is de verschijning van het denken en voelen en hoop en aspiratie in een onbezielde schepping, die gedreven wordt door een onbezielde Kracht, moeilijk uit te leggen.

Slotopmerkingen

Met een vleugje ironie laat Sri Aurobindo ons de spiegel zien, zodat we uit de glazen bubbel kunnen komen en aspireren naar het transcenderen van deze eerste menselijke formule.

Een Materieel Illusionisme, p. 166-167

Openingsopmerkingen

De schepping, strikt gezien vanuit een materieel standpunt, verschijnt in de laatste analyse zelf als een vreemde illusie, die getoverd is door de zintuigen en het denkvermogen

Onwerkelijk en veraf

Bij tijden lijkt alles onwerkelijk en veraf:
We lijken te leven in een fictie van onze gedachten,
Aaneengeflanst uit sensatie's fantasierijke reiziger's verhaal,
Of gevangen op de film van het registrerende brein,
Een fictie of omstandigheid in de kosmische slaap.

Wanneer een onbewuste natuur de enkele oorsprong is van de schepping is en er niets anders in dan materie, dan is het logisch om te concluderen, dat al onze gedachten en aspiraties en hoop nog een andere fictie zijn. Wat we zoveel waarderen en beschouwen als iets speciaals voor de mens, is nog een andere truc van de materie en de zintuigen, wiens blinde noties op een niet denkend brein ervaren worden door ons als bewuste gedachten.

Het slaapwandelande ego

Als een slaapwandelaar, die loopt onder de maan,
Loopt een beeld van het ego door een onwetende droom
En telt de ogenblikken van een spookachtige Tijd.

Wanneer het ego alles was, is het als een beeld van het ego, dat mechanisch wandelt in de nacht, alsof in slaap, terwijl het zich bezighoudt met een onwerkelijke wereld van betekenisloze dromen.

Vals perspectief

In een vals perspectief van gevolg en oorzaak,
Vertrouwend op een schoonschijnend prospect van wereldruimte,
Dwaalt het onophoudelijk van scene naar scene,
Zonder te weten waarheen, naar welke fabelachtige grens. (pag. 167 begint)

Terwijl het de sequentie van oorzaak en gevolg foutief neemt (omdat de diepere oorzaken verborgen blijven), haar valse begrip vertrouwt van Tijd en Ruimte, drijft het van scene naar scene en van moment naar moment en neemt deze opstelling als de determinant van oorzaak en gevolg. Maar Materie zelf is niet, wat we gewoonlijk ervaren door ons denkvermogen en zintuigen. Terwijl het reist door deze materieel-

immateriële Ruimte, weet het kleine ego-zelf niet, dat zijn voeten hulpeloos getrokken worden naar een Lot, waarvan zijn oppervlaktebewustzijn niet het minste idee heeft.

Droombestaan

Alles wordt hier gedroomd of bestaat twijfelachtig,
Maar wie de dromer is en vanwaar hij kijkt,
Is nog onbekend of alleen een schaduwachtig vermoeden.

Het is moeilijk te zeggen, wat werkelijk is, wanneer materie zelf een vorm van energie blijkt te zijn, die wervelt in de Ruimte. Het is waarschijnlijk een droom zonder substantie. Maar dit laat nog de vraag onbeantwoord over wie de dromer is, die loopt door de uitgestrekte uitbreiding van de Ruimte.

Zelf te klein

Of de wereld is werkelijk, maar wij zijn zelf te klein,
Ontoereikend voor de grootsheid van ons stadium.

Of misschien zijn we in onze kindertijd en kennen de Werkelijkheid niet, die onder de enorme Ruimte ligt. Misschien hebben we de instrumenten niet om te peilen of te weten, wat de werkelijke reis is, waar we vandaan komen en waar we naar toegaan.

Een besef van ontzag en verwondering

Een dunne levensboog doorkruist de titanische werveling
Van de omloop van een zielloos universum,
En in de buik van de verspreide golvende massa
Kijkt een denkvermogen uit vanaf een kleine terloopse globe
En vraagt zich af wat hijzelf en alle dingen zijn.

Vergeleken met de uitgestrektheid van het universum lijkt ons leven te kort en te oppervlakkig om de diepten te peilen en te weten, waar het allemaal over gaat. We ontdekken laag na laag en en toch blijft de werkelijke betekenis en doeleinde van de schepping een mysterie. Ons denkvermogen tuurt naar het Onbekende en verwondert zich over de schepping en zijn eigen bestaan erin.

Een pointillé

En toch voor enig naar binnen gericht subjectief zicht,
Dat op vreemde wijze in Materie's zichtloze substantie gevormd is,
Neemt een pointillistisch ontwerp van een klein zelf
Gedaante als een wereldwezen's bewuste basis.

En toch is er iets in ons, iets, dat vreemd gevormd is binnen materie als een innerlijk zicht, dat intuïtief voelt en gewaar wordt, dat deze wereld, zoals we het ervaren,

hoofdzakelijk een oppervlakkig fenomeen is, een scherm, dat veel meer verbergt, dan wat het openbaart. Dat is inderdaad het startpunt van al onze ontdekkingen.

Half verlichte scene

Zo is onze scene in het halflicht beneden.

Zo wordt de natuurlijke conclusie getrokken, wanneer we kijken naar het menselijke leven in het halflicht van onze onwetendheid.

Slotopmerkingen

Aldus openbaart Sri Aurobindo aan ons de beperkingen van het huidige zuiver materiële gezichtspunt van het zelf en de wereld.

De Beperkingen van de Materiële Kijk op Dingen, p. 167

Openingsopmerkingen

Wanneer we kijken naar de mensheid in het licht van een wetenschappelijk begrip, terwijl we nog werken in Onwetendheid, kunnen we niet anders dan gedesilluseerd worden. Het is een leven zonder doeleinde, een betekenisloos bestaan, dat op de een of andere manier evolueerde uit de worm, terwijl het speelde met de modder van de aarde.

Materie's oneindigheid

Dit is het teken van Materie's oneindigheid,
Dit is de vreemde strekking van het getoonde beeld
Voor Wetenschap de reuzin, de landmeter van haar gebied,
Als zij zich verdiept in het verslag van haar grondige onderzoek
En haar enorme uiterlijke wereld mathematiseert,
Aan Rede gebonden binnen de cirkel van besef,
Of in Denken's brede ontastbare Uitwisseling
Een speculant in vage uitgestrekte ideeën,
Met abstracties in de leegte als haar betaalmiddel
Weten wij niet met welke vaste waarden als haar basis.

Alles, dat we hier zien in het beeld van de wereld, is een eindeloze uitbreiding van de materiële Ruimte, die op de een of andere manier tot bestaan is gekomen met een vreemde mathematische precisie. Ons begrip is geklampt door de zintuigen, die niet voorbij de harde materiële constructies kunnen gaan, die gebouwd zijn door de zintuigen.

Ongedekte cheques op het Verdere

Alleen religie in dit bankroet
Presenteert haar dubieuze rijkdommen aan onze harten
Of schrijft ongedekte cheques uit op het Verdere:
Onze armoede zal daar haar wraak hebben.

Aan de ene kant is er de rigide materiële wereldkijk van de wetenschap, terwijl aan de andere kant er de andere wereldse kijk is van de Religie. Anders dan de Wetenschap gelooft Religie in een Verder en opent daarbij een deur naar hogere dingen. Het geeft enige hoop en waarde aan het leven, tenminste een leven na dit leven als het niet dit leven is. Het blijft echter vaak als een geloofssysteem om onze hart's behoeften te bevredigen voor Rechtvaardigheid en betekenis van leven. Weinigen wagen zich verder om feitelijk de waarheden te ontdekken, die besloten zijn in een gegeven religie.

Dood's paspoort

Onze geesten scheiden, zich ontdoend van een futiel leven.
In het wezenloze onbekende of nemen
Dood's paspoort met zich naar de onsterfelijkheid.

Religie kijkt naar het leven als een voorbereiding op een andere leven, dat volgt na de Dood. Dit is ook niet de ware oplossing voor het aardse leven. Het is eerder een troost, zodat we hoopvol blijven.

Slotopmerkingen

Er is weinig om te kiezen tussen deze twee divergerende wereldzichten, ---
Wetenschap en Religie. De ene is gefixeerd op de Materie en het fysieke bestaan,
de andere is gefixeerd op het Verdere met het aardse leven, dat alleen een
momentane en ondergeschikte waarde heeft.

Het Diepere Zien, p. 167-168

Openingsopmerkingen

Er is echter een grotere kijk op het zelf en de wereld, een kijk, die noch de Wetenschap, noch de Religie biedt. Dat wordt nu met ons gedeeld.

Een voorlopig schema

Toch was dit alleen een voorlopig schema,
Een valse verschijning, getekend door beperkend besef,
Denkvermogen's ontoereikende zelfontdekking, (pag. 168 begint)
Een vroege poging, een eerste experiment.

Deze uitkijk van de Wetenschap en deze kijk omhoog van de Religie zijn alleen maar het begin van onze zoektocht. Het is een voorlopig schema, waaromheen de mensheid haar leven draait, terwijl het nog werkt door de circuits van onwetendheid.

Een speeltje om te vermaken

Dit was een speeltje om de kinderlijke aarde te vermaken;
Maar kennis houdt niet op bij deze oppervlakkige vermogens,
Die op een richel leven in de Onwetendheid
En niet in de gevaarlijke diepten durven te kijken
Of omhoog te staren om het Onbekende te meten.

Maar dit is alleen een begin van een lange reis, die de mensheid nog moet ondernemen, die gedreven wordt door de evolutionaire impuls, die erin ingebouwd is. Wat we tot nu tot stand gebracht hebben, is een massieve machinerie om ons leven te drijven, om comfort te leveren en het leven van onwetendheid te verlengen. Maar deze zijn nog kinder's speelgoed, vergeleken met wat er nog moet komen. Op een dag zal de mens kijken in diepere diepten, dan die hij het hoofd geboden heeft en hogere hoogten, die besloten zijn binnen hem als onbekende hoogten van zijn eigen natuur.

Een grotere visie

Er is een dieper zien van vanbinnen
En, wanneer we deze kleine omtrekken van het denkvermogen verlaten
hebben,
Ontmoet ons een grotere visie op de hoogten
In de lumineuze weidsheid van geest's blik.

Maar voor dit diepere, wijdere en lumineuze zicht zou de geest zich eerst moeten bevrijden van het denkvermogen, dat het bolwerk is van onwetendheid.

Een getuige Ziel

Tenslotte ontwaakt er in ons een getuige Ziel,
Die naar ongeziene waarheden kijkt en het Onbekende scant;
Dan neemt alles een nieuw en wonderschoon aangezicht aan:
De wereld huivert met een God-licht in haar kern,
In Tijds diepe hart bewegen en leven hoge doelen,
Leven's grenzen kruimelen en voegen zich bij oneindigheid.

Er komt een tijd, wanneer laatste ziel zich uiteindelijk vrij breekt van de omhulsels van onwetendheid, die het binden. Het wekt de roep van oneindigheid en ontdekt God-Licht en de Zaligheid, die brandt in de kern van de schepping. Dan wordt alles een wonder en is het doel van de schepping bekend en openbaren de nu verborgen waarheden openbaren hun geheimen.

Een schitterend imbrogljo

Dit weidse, verwarde en toch starre plan wordt
Een schitterend imbrogljo van de Goden,
Een spel, een ambigu goddelijk werk.

Dan wordt dit zeer materiële raamwerk, dat ons gevangen lijkt te zetten, gezien als alleen de ruwe en brede omtrek van een onafgemaakt schilderij, een goddelijk spel, dat ver van voorbij is, een half afgemaakt werk.

Het lumineuze zelf van de Waarheid en de Zaligheid

Onze zoektochten zijn experimenten van korte duur,
Gemaakt door een woordloos en onnaspeurlijk Vermogen,
Die zijn geschilpunten test van de Onbewuste Nacht
Of zij voldoen aan zijn lichtende zelf van Waarheid en Gelukzaligheid.

Hij kijkt naar het Werkelijke door de ogenschijnlijke vorm;
Hij doet zijn werk in ons sterfelijke denkvermogen en gevoel;
Midden tussen de beelden van de Onwetendheid,
In de symbolische afbeeldingen door woord en gedachte getekend,
Zoekt hij de waarheid, waarnaar alle beelden wijzen;
Hij zoekt naar de bron van Licht met de lamp van het gezichtsvermogen;
Hij werkt om de Doener van alle werken te vinden,
Het ongevoelde Zelf binnenin, dat de gids is,
Het onbekende Zelf boven, dat de eindbestemming is.

Wat we gezocht hebben en zover gevonden, is alleen een begin en er moet nog veel meer komen. Het is een praktisch spel, dat we tot dusver gespeeld hebben, terwijl het werkelijke spel nog moet beginnen. We zijn in staat geweest om de

klaarblijkelijke oppervlakken te scannen, terwijl de occulte diepten ongepeild vanbinnen bleven. We hebben de hele wereld buiten gemeten, terwijl het innerlijke zelf van de Waarheid en de Zaligheid op onze ontdekking wacht. Terwijl deze schepping zelf naar haar Bron wijst, hebben we zelf nog niet in die richting gekeken, want de Bron is binnenin ons, binnen het binnenste hart van alle dingen. Dat lumineuze Zelf, dat diep verborgen is binnen zijn schepselen, is de Al-Wetende Gids en het doel van de schepping.

Slotopmerkingen

Aldus geeft Sri Aurobindo ons hoop, zoals altijd, en spoort ons ook aan om door te werken en geeft ons de richting, waarnaar we onze ogen nu moeten keren. Hij contrasteert de onvolledige en onvolmaakte visie van de Wetenschap en de Religie en verbindt het met een bredere en diepere visie van de Geest, die nog tevoorschijn moet komen in de mens.

Het Grotere Geheim Achter De Scene, p. 168-169

Openingsopmerkingen

De geheimen, die we nu onderzoeken en proberen te begrijpen, gaan over hoe dit kleine leven werkt. Zelfs als we al haar processen begrijpen, blijven haar betekenis en doeleinde onduidelijk. Maar er is een groter geheim om te ontdekken, een mysterie, dat handelt achter dit kleine leven, dat tevoorschijn gekomen is op onze globe.

Een ongezien Oog

Alles is hier geen verblinde Natuur's taak:
Een Woord, een Wijsheid waakt over ons vanaf de hoogten,
Een Getuige, die haar wil en werken sanctioneert,
Een ongezien Oog in het niet ziende uitgestrekte;
Er is een Invloed van een Licht boven,
Er zijn verre gedachten en verzegelde eeuwichheden;
Een mystieke aandrijving beweegt de sterren en zonnen.

Er is een waarheid, een bewuste Kracht, een hoge en sublieme Wijsheid, die kijkt naar dit worstelende leven en staat achter dit leven van onwetendheid, die haar werk sanctioneert. Een Licht en Vermogen leunt naar beneden vanuit de uitgestrekte en lumineuze hoogten, en drijft de schepping naar haar mystieke doeleinde, dat nu verzegeld is voor ons zicht.

Een machtige Supernatuur

In deze passage uit een dove onwetende Kracht
Naar een worstelend bewustzijn en een vergankelijke adem
Wacht er een machtige Supernatuur op de Tijd.

Achter onze onwetende natuur is er de geheime Supernatuur, die op haar uur wacht om zich te manifesteren op aarde. Het is er achter al onze struikelingen en worstelingen.

De wereld is anders dan we nu ervaren

De wereld is anders dan wij nu denken en zien,
Onze levens een dieper mysterie dan wij durfden dromen;
Onze denkvermogens zijn starters in de race naar God,
Onze zielen plaatsvervangend zelf van de Allerhoogste.

Ons gebied van ervaring is erg beperkt, als gevolg van de beperkingen van onze zintuigen en ons denkvermogen. Ons bewustzijn beweegt in een nauw gebied, laat veel weg dat bestaat, maar dat we niet zien of denken of ervaren. Wij zijn niet

gewaar van de gebieden van bewustzijn voorbij het menselijke denkvermogen, wij zijn niet gewaar van het werkelijke doeleinde van onze levens, wij zijn niet gewaar van onze geheime ziel, die de afgezant is van het Goddelijke in ons.

De Ene wandelt gehuld in bedelaar's kleren

Door het kosmische gebied over smalle paden,
En gehuld in bedelaar's kleren wandelt daar de Ene
En vraagt een schamel aalmoes uit Fortuin's handen.

Binnen ons resideert de Heer van de Werelden, de Meester van ons Lot. Toch kennen we Hem niet. Niet gewaar van de machtige Goddelijke Aanwezigheid vanbinnen bewegen we ons in de wereld als een vrek, die geluk en vrede moet kopen van vanbuiten, terwijl hij het de hele tijd binnen zichzelf draagt.

Miniatuur goddelijkheid

Zelfs in het theater van deze kleine levens
Ademt achter het spel een geheime lieflijkheid,
Een aandrang van miniatuur goddelijkheid.

Zelfs, wanneer ons bewustzijn gevangen zit in kleinzieligheid en onze levens onbewust een klein en onbetekenend deel uitspelen, beweegt toch een adem van God van vanachter, en drijft ons om te zoeken naar lieflijkheid en grootheid en schoonheid en liefde en licht en Waarheid en Vrijheid en God, die we altijd in ons droegen.

Een mystieke passie

Een mystieke passie uit de bronnen van God
Stroomt door de bewaakte ruimten van de ziel;
Een kracht, die helpt, ondersteunt de lijdende aarde,
Een ongeziene nabijheid en een verborgen vreugde.

Verborgen in ons zijn bronnen, die uit de onbekende diepten, de vreugde en passie van het leven naar buiten brengen, de kracht, die lijden het hoofd biedt met moed en hoop, en weigert om toe te geven. Wij vullen de ondersteuning van vanbinnen en de aanraking van God op onze levens.

Gelach's ondertonen

Er zijn gedempte trillingen van gelach's ondertonen,
Het gemurmel van een occult geluk,
Een exaltatie in de diepten van de slaap,
Een hart van zaligheid binnen een wereld van pijn.

Deze Zaligheid is aan de wortel van alle dingen, dit wonderbaarlijke gelach van het Goddelijke, dat ons onderhoudt gedurende de reis. Het loopt als sap van geluk en vreugde achter de bewegingen van het leven. Haar hart van Zaligheid neemt de steek van de pijn weg, die ons prikt bij onze reis door deze vergankelijke lijdende wereld.

Slotopmerkingen

We worden nooit achtergelaten. Zelfs, wanneer alles donker en lelijk en klein lijkt, is er met ons altijd deze wonderbaarlijke Goddelijke Aanwezigheid, die ons ondersteunt van vanachter, Zijn vreugde, die ons onderhoudt van vanbinnen, Zijn Vrede en licht, die ons helen van lijden en pijn.

De Goddelijke Aanwezigheid Vanbinnen, p. 169-170

Openingsopmerkingen

De Goddelijke Aanwezigheid verblijft in alle dingen. Zijn aanraking maakt alle dingen levend en bewust. Zijn geheime Adem drijft de schepping onwetend naar haar grote doel. Zijn zaligheid ondersteunt alle dingen van vanachter. Zijn Liefde leunt naar beneden om dit Universum te redden.

Het verwachte uur

Een Kind, gezoogd aan Natuur's verborgen borst,
Een Kind, dat speelt in de magische wouden,
Fluit spelend naar verrukking door de geest's stromen,
Verwacht het uur, dat wij ons tot zijn roep zullen wenden.

In een mooi beeld van Sri Krishna, die de fluit speelt bij de stroom, herinnert Sri Aurobindo ons aan de Goddelijke Oproep, die daar binnenin ons is. Het is daar juist in de mazen en de verwickelingen van de natuur en roept ons naar Zijn vreugde en heerlijkheid.

Een vonk van God

In deze investituur van het vleselijke leven
Overleeft een ziel, die een vonk is van God
En soms breekt hij door het inhalige scherm heen
En steekt een vuur aan, dat ons half-goddelijk maakt.

Niet alles is materie en denkvermogen en de kracht van het leven. Achter het scherm van de natuur staat er de geheime ziel. Het is het onsterfelijke deel, dat dood en nederlaag overleeft. Het is de vlam van god, die ons leven aansteekt en de onwetende wereld van vanbinnen begeleidt. Van tijd tot tijd schijnt onze ziel gedurende exceptionele momenten naar buiten van vanbinnen en verheft ons leven naar goddelijkere hoogten.

De innerlijk goddelijkheid

In ons lichaam's cellen is er een verborgen Vermogen,
Die het ongeziene ziet en de eeuwigheid plant,
Onze kleinste delen hebben plaats voor de diepste behoeften;
Ook daar kunnen de gouden Boodschappers komen: (pag. 170 begint)
Een deur is uitgesneden in de lemen muur van het zelf;
Over de lage drempel komen met gebogen hoofden
De engelen van extase en zelfopoffering voorbij,
En gehuisvest in het innerlijke heiligdom van de droom
Leven de makers van het beeld van de godheid.

Juist ons lichaam is een tempel van de Heer en iedere cel behoudt in zich een geheiligde vlam. Zelfs ons meest obscure deel kan zich openen voor deze vlam en ons leven nieuw maken. Zelfs nu, in onze gevallen en onwetende toestand, hebben we bezoeken van goddelijke krachten, die ons vervullen met de stormloop van een onaardse liefde en vreugde en ons leven hervormen. Deze goden verblijven binnen ons in onze subliminale diepten en bouwen ons innerlijke wezen in een beeld van goddelijkheid.

Hart's afgezonderde schrijn

Medelijden is daar en vuur-gevlugeld offer,
En flitsen van sympathie en tederheid
Werpen hemellichten vanuit het hart's afgezonderde schrijn.

Deze occulte goden, die verborgen zijn in onze diepten, vervullen ons met sympathie, tederheid en andere goddelijke kwaliteiten. Zij resideren in onze hart's schrijn en werpen hun licht van daar op ons wezen. Zij bewegen ons naar offer, door de vlammen waarvan we oprijzen naar de Hemelen.

Een werk wordt gedaan

Een werk wordt gedaan in diepe stilten;
Een glorie en pracht van spirituele betekenis,
Een lach in schoonheid's eeuwigdurende ruimte,
Die de wereldervaring transformeert in vreugde,
Bewonen het mysterie van onaangeraakte afgronden;
Ingesluimerd door Tijds slagen slaapt de eeuwigheid in ons.

Dit is het werk, het werk van een langzame transfiguratie van de mens in een goddelijker beeld, dat voortgaat in onze diepten, vaak onbekend voor ons. Het ontwaakt ons tot de schoonheid en het wonder door een innerlijk spiritueel besef. Het transformeert alle ervaringen in hun goddelijke equivalenten van vreugde. Ofschoon we niet gewaar blijven van hun werkingen, die voortgaan in ons onderbewustzijn, in delen, die we bijna niet ontmoet hebben, die toch langzaam ons leven vormen. Eeuwigheid slaapt in ons, verborgen in de diepten van de stroom en de flux van de Tijd.

Slotopmerkingen

Deze Goddelijke Aanwezigheid geeft waarde aan ons leven. Deze geheime Goddelijkheid, verborgen in de tempel van ons hart is onze hoop. De goden zijn Zijn boodschappers, die hun deel spelen op Zijn bevel om onze levens te vormen in het beeld van een goddelijker bestaan.

Het Geheime Plan, p. 170-171

Openingsopmerkingen

Ofschoon het leven aan de oppervlakte vol onwetendheid, dwaling en lijden is, is er diep binnenin ons een lumineuze, gelukkige kern. Het Licht van de ziel werkt langzaam om zijn straling aan de oppervlakte te brengen en ons uiterlijke leven te vullen met de vreugde en lumineuze Kracht van het Goddelijke.

Het hermetische omhulsel

In het verzegelde hermetische hart, de gelukkige kern,
Onbewogen achter deze uiterlijke vorm van de dood,
Bereidt de Eeuwige Entiteit vanbinnen
Zijn zaak voor van goddelijke gelukzaligheid,
Zijn bewind van een hemels fenomeen.

Achter de bedekking van de materie en het lichamelijke leven gaat er een werk door. Het bereidt de verschijning voor van een gelukkigere en lumineuze toestand. De ziel is als het zaad van het Eeuwige en het lichaam is als de baarmoeder van de duisternis. Dit zaad groeit langzaam en drukt aan de oppervlakte van leven naar leven. Het is de volle ontwikkeling van de onsterfelijke ziel vanbinnen, die een hemels leven hier op aarde kan creëren.

Ieder deel begeert zijn absolute

Zelfs in ons sceptisch denkvermogen van onwetendheid
Komt een voorziende blik van enige immense bevrijding,
Onze wil verheft hiernaar langzame en vormende handen.

Elk deel in ons begeert zijn absolute.

Het is een lang, geduldig werk, dat langzaam ieder en elk deel vormgeeft naar zijn beeld van goddelijkheid, dat het vagelijk vertegenwoordigt. Iedere beweging binnenin ons is een schaduw en een imitatie van iets, dat meer waar is en dieper, waarvan we niet gewaar zijn aan de oppervlakten. We kunnen langzaam de verandering voelen, terwijl ons sceptische denkvermogen een of andere kleine opening begint te zoeken en ontdekken, die het een raam glimp geeft en onze wil begint te streven naar hogere en goddelijk toestanden.

De Waarheid en haar vervormde verschijning

Onze gedachten begeren het eeuwigdurende Licht,
Onze sterkte betreft van een almachtige Kracht,
En omdat de werelden gemaakt werden van een gesluisde
Godsvreugde

En omdat eeuwige Schoonheid zelfs hier vraagt om vorm,
Waar alles is gemaakt van wezen's stof,
Worden onze harten gevangen door verlokkenende vormen,
Zoeken juist onze zintuigen blind naar geluk.

Deze wereld is waar, omdat het tevoorschijn gekomen is uit de Waarheid. Maar we ervaren hier, als gevolg van de beperkingen van onze zintuigen en het denkvermogen een vervormde verschijning. Daarom hebben we de neiging om te dwalen en zijn verstrikt door voorbijkomende vormen. Maar zelfs achter deze 'schijnbare' dwaling is er een sublieme waarheid. Het is de aandrang om juist de vorm, zelfs de uiterlijke vorm en verschijning gericht te laten zijn op de Waarheid vanbinnen. Ons denken en menselijke sterkte worden betrokken uit een diepere Bron. Hier zijn zij beperkt en vervormd, maar hun Oorsprong is op de Geest-toppen en vandaar hebben zij binnen hen de aandrang om terug te klimmen naar hun oorspronkelijke toestand van Alwetendheid en Almacht. En omdat Zaligheid ons eeuwige thuis is, zoeken we er zelfs naar in de modder en slijk van de aardennatuur voor enkele druppels van deze geheime Vreugde, die de werelden gebouwd heeft.

Het reddende licht

Ons dwalen kruisigt de Werkelijkheid
Om zijn geboorte en goddelijk lichaam hier te dwingen,
Onweerstaanbaar, geïncarneerde in menselijke vorm
En ademend in ledematen, die men kan voelen en vasthouden,
Om met zijn Kennis een oeroude Onwetendheid te redden,
Zijn reddende licht het onbewuste universum. (pag. 171 begint)

Het reddende Licht is in ons, gebonden aan de buitenposten van Onwetendheid. Deze binding is zelf een zelf-keuze, omdat alleen zo de transfiguratie van de duisternis zou kunnen worden teweeggebracht. De Waarheid heeft zich opzettelijk gebonden aan dwaling, omdat alleen zo de Onbewustheid en Onwetendheid, die de oorzaak zijn van alle struikelingen, getransformeerd kunnen worden. Onze ziel heeft zich gebonden aan het lichaam, omdat alleen zo de materie geïmpregneerd kan worden door en gevuld met het Geest's Licht en een goddelijke vorm en een goddelijk lichaam en een goddelijk leven hier gecreëerd worden.

Slotopmerkingen

Dit is het geheime plan van God, omdat de ziel eerst een onderdompeling nam in de Nacht van Onbewustheid en de last op zich nam van het vlees. Het is geen vergissing of een ongeluk, maar een opzettelijke goddelijke actie om de eeuwige ziel te binden aan een vergankelijk lichaam en voorbijgaande adem, die de Tijd op ieder moment kan uitblazen.

De Transformerende Neerdaling p. 171

Openingsopmerkingen

Dit is het geheime plan en het zal vervuld worden, wanneer steeds grotere vermogens van het leven neerdalen op aarde, tot uiteindelijk het zeer Hoogste naar beneden komt in antwoord op de roep en de schreeuw van het leven.

De neerdaling van Heerlijkheid

En wanneer dat grotere Zelf neerdaalt als een zee
Om dit beeld van onze vergankelijkheid te vullen,
Zal alles worden gegrepen door heerlijkheid, getransformeerd:
In golven van niet gedroomde extase zal ons denkvermogen
En ons leven en besef en lach wervelen in een licht,
Anders dan deze harde beperkte menselijke dag,
Het lichaam's weefsels huiveren in apotheose,
Haar cellen onderhouden een heldere metamorfose.

Het leven is tevoorschijn gekomen als een golf uit de oneindige oceaan van Heerlijkheid. Langzaam ontwaakt deze wereld en bereidt zichzelf voor op de neerdaling en belichamingen van Heerlijkheid in het aardse leven en materiële vormen. Alleen deze Heerlijkheid, deze transformerende Liefde kan uiteindelijk dit leven omvormen en zelfs dit lichaam, dat gemaakt is van harde klei, gevormd door het rigide denkvermogen in een golf van Extase en Ananda.

Uit kleingeestige dromen

Dit kleine wezen van de Tijd, deze schaduwziel,
Dit levende dwergboegbeeld van de verduisterde geest
Zal opstaan uit zijn verkeer met kleingeestige dromen.

Dan zullen we waarlijk vrij zijn, vrij van onwetendheid en beperkingen, vrij van kleinheid en de schaduwen, die ons najagen.

Sidderen van extase.

Zijn vorm van persoon en zijn egogezicht
Van zijn sterfelijke travestie ontdaan,
Zoals een lemen trol, gekneed tot een god,
Herschapen tot het beeld van de eeuwige Gast,
Zal hij gevangen worden aan de borst van een witte Kracht
En, vlammen met een paradijselijke aanraking
In een rozenvuur van zoete spirituele genade,
In de rode passie van zijn oneindige verandering,

Huiveren, ontwaken, en sidderen van extase.

Het ego-zelf en de kleine frontale persoonlijkheid zijn een masker, dat achter zich een goddelijker toestand verbergt, die in de maak is. Achter deze verontruste verschijningen wordt een goddelijker beeld voor ons voorbereid. Wij zijn een god-in-de-maak. Onze grotere bestemming wacht op deze transformatie, die ons zal vullen met de lieflijkheid en extase van de Goddelijke Aanwezigheid en de vlammeende vermogens, die nu in slaap zijn in de hogere spirituele werkelijkheden, die een zeldzaam gemak en meesterschap van de Geest brengen over het leven.

Een deformatie's betovering verbreken

Alsof een deformatie's betovering verbroken werd,
Bevrijd uit de zwarte magie van de Nacht,
Dienst verzakend aan de schemerige Afgrond,
Zal hij uiteindelijk leren, wie onzichtbaar woonde vanbinnen,
En door wonder gegrepen in het adorerende hart,
Bewust knielen voor de getroonde Kind-Godheid,
Bevend van schoonheid en geluk en liefde.

De ongelukkigheid, het verdriet, het lijden, en het kwaad, dat we nu ervaren, komt door een vervormende en deformerende actie van de Onbewustheid en haar duistere vermogens. Maar langzaam zullen we victorieus tevoorschijn komen uit deze duistere betovering en ontwaken naar de vreugde van adoratie en van goddelijke dienst en onze natuur, die vervuld zal huiveren onder de wonderbaarlijke aanraking van de Goddelijke Beminde, die zich binnenin ons verbergt, ongezien door ons oppervlaktebewustzijn.

Slotopmerkingen

Dit is niet alleen een profetie, maar een belofte van de Heer, die ons de zekerheid geeft van een lumineuze Toekomst, ondanks de huidige ogenschijnlijk sombere omstandigheden.

De Eerste Noodzaak p. 171-172

Openingsopmerkingen

Het eerste vereiste voor deze onvermijdelijke transformatie is de opstijging van het bewustzijn van zijn aan het denkvermogen gebonden toestand naar de hogere spirituele werkelijkheden. Het betekent de verschijning van een intuïtief denkvermogen en hart, in plaats van de zwoegende rede en de vitaal-dierlijke emoties.

De geest's opstijging

Maar eerst moeten wij de geest's opstijging volbrengen
Vanuit de kloof, waaruit onze natuur ontsprong.

Het denkvermogen heeft onder de betovering van de Onbewustheid een afgrond gecreëerd tussen God en de wereld. Deze moet overbrugd worden door een opstijging naar een grotere verzoenende Waarheid.

De ziel moet zweven

De ziel moet soeverein zweven boven de vorm
En naar toppen klimmen voorbij denkvermogen 's halfslaap;
We moeten onze harten informeren met hemelse kracht,
Het dier verrassen met de occulte god.

Rijzend voorbij zijn slavernij aan de vorm, moet de ziel klimmen naar de toppunten voorbij ons huidige denkvermogen. Onze harten moeten ook gevuld worden met een grotere kracht, die verwant is aan de goden en daarbij het dier in ons beheersen en zijn passies omkeren naar een hemelse aandrang om God's werk op aarde te doen.

De gouden tong van opoffering

Dan, terwijl we de gouden tong van opoffering aansteken,
Door de vermogens aan te roepen van een heldere hemisfeer,
Zullen wij het diskrediet afwerpen van onze sterfelijke staat,
De afgrond maken tot een weg voor Hemel's nederdaling,
Onze diepten vertrouwd maken met de hemelse Lichtstraal
En de duisternis doorklieven met het mystieke Vuur.

Deze opstijging kan alleen verkregen worden op de manier van de Vedische Zieners, die, terwijl zij het vuur van de aspiratie binnen zich ontstaken, de lagere natuur offerden in dit vuur voor zuivering en de vermogens binnen riepen van grotere werelden om het menselijke vat vast te houden. Dit nederdalende Licht zal dan van onze natuur een brug maken om de duistere afgronden binnen te gaan, en de duisternis te verslaan met dit vuur, dat hoger en helderder rijst door het offer.

Slotopmerkingen

Sri Aurobindo profeteert niet alleen de toekomst, maar laat ons ook het pad zien, waardoor ons huidige worstelende leven getransformeerd zal worden in het Goddelijke Leven.

Voorwaarts naar een Groter Leven p. 172 Einde van Canto

Openingsopmerkingen

Nadat hij deze werkelijkheid onderzocht had, keert Aswapati nu zijn treden naar een grotere werkelijkheid voorbij dit kleine leven.

De astrale chaos

Zich nog eens wagens in de geboortemist
Door de gevaarlijke nevel, de zwangere beroering,
Hieuw hij zich een weg door de astrale chaos
Tussen de grijze gezichten van zijn demon-goden,
Ondervraagd door fluisteringen van zijn flakkerende geesten,
Belaagd door tovenarijen van zijn vloeiende kracht.

Dit kleine leven is vol van elementale energieën, die ons steeds weer naar beneden slepen en trekken. Aswapati trotseert hen en met zijn geest's sterkte houdt hij een weg door hen, terwijl hij geen aandacht geeft aan hun bedrieglijke fluisteringen en beangstigende sommeringen.

Een grond, die faalde

Als een, die onbegeleid wandelt door vreemde gebieden,
Neigend, dat hij niet weet waar, noch met welke hoop,
Betrad hij de grond, die faalde onder zijn voeten
En reisde in stenen sterkte naar een vluchtig eind.

De lagere vitale wereld is nabij verbonden met en gemakkelijk beïnvloed door het duistere onderbewuste, dat het blijft trekken naar de afgrond. Zij stelen de hoop van de mens en nemen richting en doel weg uit het leven. Alleen een rotsachtige sterkte kan ons dragen door deze wereld, die vol is van bedrieglijke en misleidende energieën.

Gewonde somberheid

Zijn spoor achter hem was een vervagende lijn
Van schemerige punten in een vage immensiteit;
Een lichaamsloos gemompel reisde aan zijn zijde
In de gewonde somberheid, die klaagt tegen het licht.

Het is een wereld van somberheid, die zich gewond voelt door het Licht. De fluistering van deze wereld, betrokken in klagen tegen het Licht, begon te vervagen, terwijl Aswapati wegging.

Duisternis glinsterde

Met zijn onbeweeglijke hart als enorme versperring,
Vermeerderde de waakzame ondoorzichtigheid, terwijl hij voortging
Zijn vijandige menigte van dode en starende ogen;
De duisternis glinsterde als een stervende toorts.

Aswapati bewoog zich door de blindheid en weerstanden van deze wereld, die leeft in duisternis, alsof stervend of dood. De wezens van deze wereld zijn vijandig naar het Licht.

Gedoofde fantoomgloed

Rondom hem bevolkte een gedoofde fantoomgloed,
Met schaduwrijke en misleidende vormen
Het vage Onbewuste's donkere en onmetelijke spelonk.

De schaduwlichten en misleidende vormen, die geboren zijn uit de Onbewuste werkelijkheid, begon te vervagen.

Vlam van de geest

Zijn enige zonlicht was de vlam van zijn geest.

Toch bleef zijn geest's licht zelfs in deze duistere werkelijkheid. Het is het Licht, dat niets uit kan wissen.

EINDE VAN CANTO VIJF

Slotopmerkingen

Aldus stapte Aswapati uit dit donkere domein en ging naar een groter Leven.

Slotopmerkingen voor Canto Vijf

Het leven start haar reis op aarde op een kleine onbetekenende manier. Het worstelt om te overleven, alsof haar bestaan alleen is om de dood te voeden. Het leeft omgeven door duisternis en sluit zichzelf af voor Licht en alles dat groter en hoog is. Dit is een eerste kinderstep, die het leven neemt in haar enorme reis, een stap, die vast lijkt te zitten in de modder en het slijk van de aardennatuur en wiens verre einde toch het Goddelijke Leven is.